

Aizzz !!! Em Không Muốn Chọn Lựa !!!

Contents

Aizzz !!! Em Không Muốn Chọn Lựa !!!	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8	9
9. Chương 9	10
10. Chương 10	11
11. Chương 11	12
12. Chương 12	13
13. Chương 13	13
14. Chương 14	14
15. Chương 15	16
16. Chương 16	17
17. Chương Ngoại Truyện 1 : Mama Xinh Đẹp Của Lê Đình	17
18. Chương Ngoại Truyện 2 : Mama Xinh Đẹp Của Lê Đình	18
19. Chương 17	20
20. Chương 18	21
21. Chương 19	22
22. Chương 20	22
23. Chương 21	23
24. Chương 22	24
25. Chương 23	25
26. Chương 24	26
27. Chương 25	27
28. Chương 26	28
29. Chương 27	29
30. Chương 28	30
31. Chương 29	31
32. Chương 30 : Quảng Thời Gian Tìm Chứng Cứ	33
33. Chương 31 : Vạch Trần	34
34. Chương 32 : Xuất Hiện Tình Địch Đáng Gờm	35
35. Chương 33 : Thiên Ca Ca Vãn Vay	36
36. Chương 34 : Cuộc Chiến Sexy Của Lê Đình	37
37. Chương 35 : Chuyến Đi Hawai Và Những Tình Huống Oái Oăm.	38
38. Chương 36 : Trận Chiến Kiếm Tiền	39
39. Chương 37 : Mặc Kệ Mấy Người - Lên Đường Đến Châu Âu	40
40. Chương 38 : Đám Cưới Bất Ngờ - Khó Đoán	41
41. Chương 39 - Ngoại Truyện 1 : Đại Vỹ Từ Ra Cuộc Đời ... Tự Do	42

42. Chương 40 – Ngoại Truyện 2 : Minh Tinh Hóa Tiểu Bạch Thỏ - Từ Vũ Hóa Sói Già Ngây Ngơ	44
43. Chương 41 – Ngoại Truyện 3 : Đám Cưới Còn Lại A ~	45

Aizzz !!! Em Không Muốn Chọn Lựa !!!

Giới thiệu

Mama nó là sát thủ - trinh thám nổi tiếng trong thế giới đêm, rất xinh đẹp. Papa __ dượng của nó __

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aizzz-em-khong-muon-chon-lua>

1. Chương 1

Tại căn phòng nhỏ màu xanh nước biển

-Dậy đi ! __ Vũ Phong cố kéo chiếc chăn màu hồng nhạt của nó

- 2 cho em ngủ chút xíu nữa thôi! __ nó nũng nịu

-Hôm nay em mà đi trễ thì con ‘ khủng long ’ đó ko tha cho em đâu! __ Vũ Phong chọt chọt nó

-Chết! __ Nó bật dậy lao vào nhà tắm

Vũ Phong chỉ biết thở dài rồi đi xuống chuẩn bị đồ ăn

-Sao 2 ko gọi em sớm hơn ? __ Nó phụng phịu đi lao xuống

Vũ Phong đang nấu ăn cho cả nhà. Mama nó thì ... ko ‘ giỏi ’ nấu ăn cho lắm. May mà nó cũng biết đòi chút ! (Do nhiệm vụ ép buộc)

Nó chào cả nhà rồi bắt xe bus đi đến chỗ làm

Nó rón rén nhẹ nhàng đi vào phòng làm vc thì bất chợt áo ở gáy bị tóm lại

-Sao h này em mới đến ? __ Phong Đằng nhú mày

-Khủng long ... à nhầm ... Phong Đằng , em dậy muộn nên ...__ Nó không dám quay lại

-Quay lại đây ! __ Phong Đằng ra lệnh

-Dạ ! __ Nó giật mình, quay lại khiến đồng hồ sơ trên tay Phong Đằng rơi xuống đất, giấy tờ vương vãi tứ tung

-Em xin lỗi ! __ Nó vội cúi xuống nhặt

Phong Đằng vội cúi xuống lượm hết đồng hồ tài liệu rồi búng lên trán nó

-Lần sau phải cẩn thận đấy!

-Đồ khủng long, ng' ta ko có ý mà ! Đau chết mất thôi! __ Nó ôm chán

Nó đâu có biết rằng cổ áo rộng nên khi cúi xuống nhất khiến Phong Đăng có thể nhìn thấy gần hết, đã thế còn mặc chiếc váy bút chì xẻ tà ngắn cũn cỡn (chân chị ta dài quá mà ! -_-)

Nghĩ lại càng làm Phong Đăng thêm đỏ mặt, liền đập đầu vào tường khiến mọi ng' xung quanh ngạc nhiên nhìn Phong Đăng bằng ánh mắt dị thường

Nó đọc tài liệu trên bàn làm vc

-Cái trời gì thế này ? __ Nó trở mắt nhìn tài liệu

Nó lao vào phòng của Trưởng phòng

2. Chương 2

-Trưởng phòng, sao chị lại bắt em đi làm gián điệp ở trường đại học, đã thế lại còn làm cô giáo nữa chứ ! Em mới 17t thôi mà! __ Nó hoảng sợ

Chị trưởng phòng đưa ngón tay lên chỉnh cặp kính

-Chỉ còn em là rảnh rồi thôi! Hay em muốn nhận nhiệm vụ của Ánh Khiết ? __ Trưởng phòng đưa tập hồ sơ cho nó

Ánh Khiết hơi vựng về chút nên nhiệm vụ chắc cũng ko quá khó

-OMG !!!! Làm nhân viên quán bar ? __ Nó giật mình __ Đây là quán mà papa đang muốn giải tán mà ! Ko nên ! __ Nó cố thuyết phục mình nhận nhiệm vụ này

Tại trường Đại học N __ dành cho những con cái nhà giàu, có địa vị hoặc trong ngành giải trí Nó bước đi trên hành lang mà lòng ko khỏi thở dài

-Sao lại làm nhân viên y tế!

-Em là học sinh ở đây à ? Sao anh ko thấy em ở lễ khai giảng ? __ Một nam sinh đẹp trai đến hỏi nó

-Tôi là giáo viên ! Cho tôi hỏi phòng hiệu trưởng ở đâu ?

Tên nam sinh đó ngạc nhiên nhưng cũng tận tình chỉ đường cho nó . Nó đến gặp hiệu trưởng rồi ra mắt các giáo viên khác rồi về phòng y tế

Nó bước vào phòng y tế thì nghe thấy tiếng thì thầm bên trong

-Lần tr'c suýt bị bọn cớm bắt đk, lần này may nên cẩn thận thì hơn !

-Mày lo cái gì, phòng y tế này chỉ có những đứa trog đường dây mới biết ! Ngay cả giáo viên còn ko biết cơ mà ! Hehehe

Nó nhếch mép, ko ngờ hóa ra trưởng phòng lại thông minh cho nó làm giáo viên y tế

Nó đợi hai tên nam sinh đó ra khỏi phòng rồi lẩn mò toàn phòng y tế tìm thứ ko nên có

-Haizzzz.... Ở đâu đk nhĩ !!!

Nó mở tủ bông ra, thò tay vào sâu để tìm thì thấy mấy gói màu trắng, nặng nặng lẩn giữa đống bông băng.

Nó rạch nhỏ cái túi rồi cho tay thử

-Ma túy ! __ Nó ko ngờ Trường đại học dành cho nam sinh này lại buôn bán cả ma túy ! Không biết còn gì ko nữa

Nó tìm thấy mấy chục lọ thuốc giảm đau, điều này ko phải là lạ vì đây là phòng y tế mà. Nhưng điều lạ là lô hàng này đã rất cũ, có khả năng ko thể sử dụng đk nữa ! Vậy tại sao lại cất trong gầm giường ?

Nó thử mở lọ ra thì thấy mấy viên thuốc rất giống thuốc giảm đau, nhưng còn rất mới như đã đk thay vào.

-Thuốc lắ !

Ko ngờ nó có thể thoát khỏi vụ việc này nhanh đến vậy ! Ko ở cái trường này nữa, nó còn là học sinh 18t. Tại sao phải ở trường nam sinh này cơ chứ ! Những tên nam sinh đó nhìn nó ánh mắt sằm soi khiến nó cực kì khó chịu

3. Chương 3

Nó lấy hết bông trong những chiếc gối rồi nhét mấy gói ma túy và thuốc lắ vào trong đó. Nó cài camera rồi lên sân thượng chờ màn kịch sắp tới.

Hôm sau nó đem cuốn băng ghi hình đến cho trưởng phòng. Cuốn băng ghi hình 5 nam sinh ngoại hình khá đang tranh cãi và lục lọi cả phòng y tế để tìm cái gì đó.

Hôm tiếp theo, cả trường đại học đó nhốn nháo khi cảnh sát đến bắt 5 nam sinh vs tội vận chuyển chất trái phép. Còn cô nhân viên y tế mới chuyển về đã chuyển công tác.

-Trưởng phòng, nhiệm vụ lần này quả thật kết thúc dễ dàng mà ! _ Nó cười sung sướng

-Vậy còn trách chị nữa ko ? _ Chị trưởng phòng néo má nó

-Nhiệm vụ của cậu còn dễ hơn của mình đó ! _ Mấy cô cậu đồng nghiệp làm nũng

Cả phòng vui hẳn lên

-Chị định để nhiệm vụ này cho Ánh Khiết nhưng em có lẽ sẽ thích hợp hơn_ Vừa nói, chị trưởng phòng vừa đưa cho nó tập tài liệu _ Nếu em có thể làm thành công vụ này em sẽ đk nghỉ phép 2 ngày

Nghe đến nghỉ phép 2 ngày là mắt nó còn sáng hơn sao

Nó xem tài liệu thì ... OMG Làm nhân viên phục vụ trong một tiệc rượu của Tổng giám đốc Triệu. Gọi là tiệc rượu nhưng có tin mật cho rằng những ng' có quyền lợi dụng thời cơ này để vận chuyển vũ khí, các chất cấm

Tối hôm sau, nó phải vất vả trong đôi giày 8 phân, mặc chiếc váy ngắn cũn cỡn, cái áo nó đang mặc như muốn để lộ cả vòng 1 của nó vậy. Nó chỉ biết thở dài

Vì cũng từng làm vc này trước đây nên nó thành thực bê khay có mấy ly rượu đến ấy nhân vật khách mời, rồi theo dõi Tổng giám đốc Triệu

Tổng giám đốc Triệu là một ng' đàn ông trung niên có thực lực nhưng lại bị đồng tiền làm mê hoặc, dẫn thân vào vũng bùn lầy. Nó nghĩ đến đó thì thở dài, lo cho ng' ta làm gì, lo ình tr'c đã, nếu pama nó mà nhìn thấy thì ... huhu

Biểu cảm của nó đã thu hút một ánh nhìn phức tạp từ một thanh niên.

Sau khi lên phát biểu vài câu thì Triệu Tổng cùng mấy nhân vật lớn vào phòng chính trên tầng 5 bàn bạc

Nó thấy thế liền khéo léo đi theo sau, ng' thanh niên vừa nhìn nó thì nở nụ cười hắc ám khiến mấy ng' xung quanh lạnh sống lưng

-Lô hàng đợt này giá cả hơi mắc, ông có thể nâng giá tiền nên ko ?

-Hahaha .. .Chuyện nhỏ ! Lãi như vậy thì tăng lên một chút có là gì !!

Mấy ng' bàn bạc chuyện mà ko biết đã bị nó quay lại và chụp mấy pô ảnh . Nó đang định rời đi thì đưng phải ng' thanh niên đó. Nó bị ng' thanh niên bịt miệng, đi cửa sau ra ngoài rồi đưa lên chiếc Dicablo GT1.

Nó nhìn thấy xe này thì há miệng, mắt sáng lên quên đi tình cảnh hiện h của mình : Loại xe này chỉ có 2 chiếc trên thế giới, một chiếc trưng bày trong bảo tàng nên có thể coi chiếc này là chiếc duy nhất cũng ko sai. Đây là một trong những chiếc xe nhanh nhất thế giới

Nó chợt nhớ ra khi tên thanh niên đó đưa vào xe

-Anh ... Anh là ai ?

Tên đó còn chẳng thèm trả lời, cứ thế phi về tr'c. Nó cực thích tốc độ nên tr'c khj chết phải sống thật đã . Nó giục tên đó tăng tốc khiến tên đó hơi ngạc nhiên

Tên đó đưa nó về một căn biệt thự cao lớn, rất đẹp, tr'c khi b'c vào, họ phải băng qua một khu vườn. Tên đó đưa nó lên tầng 4 _ tầng cao nhất trong biệt thự.

4. Chương 4

Tên đó khóa trái cửa

-Cô ko nên có ý định bỏ trốn. Dưới khu vườn có 4 con chó dữ. Muốn cái gì cứ bảo mấy ng' hầu ở cửa. Tôi chỉ định hỏi cô vài câu thôi. Nếu cô biết điều thì tôi sẽ suy nghĩ có nên thả cô ko

Tr'c khi ra khỏi phòng, tên đó lục soát khắp ng' nó, tịch thu mọi thứ trên ng'

-Đúng là số chó ! _ Chỉ nói thế mà đòi giam giữ nó ? Còn lâu đi

Nó ra cửa sổ nhìn xuống, đúng là cao thật nhưng độ cao này chỉ dọa đk mấy cô tiểu thư thôi. Nó nhếch mép

Nó xé ga giường rồi buộc chúng lại vs nhau, thả xuống qua cửa sổ. Nó tụt xuống tuy dây chỉ xuống đến tầng 2 nhưng độ cao này nó có thể tự bật xuống. Như vậy sẽ giảm bớt tỉ lệ chấn thương.

Nó đi men theo con đ'g mà tên đó dẫn vào. Đúng là tên đó nói ko sai, có 4 con Czechoslovakian, loài này tuy đã đk thuần chủng nhưng tính hung dữ cũng đủ khiến những tên đột nhập phải dè chừng, nhất cần của nó đủ để 1 ng' đàn ông trưởng thành tử vong

Nhưng điều tên đó ko ngờ là nó rất yêu động vật cũng vì thế mà nó có thể làm bất cứ con vật nghe lời mình . Trong chốc lát nó có thể khiến 4 con Cze phải quy phục

-Chút nữa có ai đi tìm thì nhớ báo cho tao nha ! _ Nó nựng 4 con Cze

4 con Cze ư ử vâng lời (chó phản chủ òi)

Nó cố tìm cách thoát ra khỏi hàng rào bảo vệ nhưng hàng rào này có điện từ lên ko thể leo qua đk, chỉ còn cách tìm mật mã của cái cổng này thôi.

-1128452

-Thanks _ Nó vui vẻ định nhập mật mã thì ... OMG Nó đã bị phát hiện

Tên đó cười gian, lôi nó lên phòng rồi khóa trái tất cả các cửa

-Lần sau cô còn trốn nữa thì tôi đánh gãy 2 chân cô đó.

Tên đó nói rồi đi luôn

-Tên mấc dịch ! _ Nó chu môi hờn dỗi, ngồi trên giường đưng đưa đôi chân

Một cô ng' hầu vào bưng đồ ăn khuya cho nó

-Cái tên vừa nãy ra khỏi phòng này là ai vậy ?

-Đó là ông chủ Đại, ông chủ của căn nhà này ! __ Cô hầu gái ko khỏi ngạc nhiên

Nó ồ nho nhỏ rồi nhanh nhẹn đánh ngất cô hầu gái

-Xin lỗi nhé ! Nếu muốn thì hãy đến ông chủ Đại của cô mà đòi ! Ok ?

Nó đặt cô ng' hầu nằm lên giường rồi rón rén ra ngoài. Nó đi qua hành lang thì thấy tiếng thì thầm to nhỏ phát ra

-Chủ tịch, nhờ có cuộn băng và mấy tấm hình mà chúng ta đã có thể loại bỏ Triệu Tổng. Chủ tịch thật ko đơn giản ! __ Một ng' đàn ông khen ngợi

-Loại đk một đối thủ thì càng có lợi cho chúng ta ! __ Chỉ cần nghe cũng biết ' ông chủ Đại' đó lợi dụng nó để loại bỏ đối thủ !

5. Chương 5

Nó chẳng biết nên khóc hay nên cười đây ! Hoàn thành công vc nhưng lại do ng' thứ ba. Huhuhu ... muốn khóc quá mà

-Ai ở ngoài đó ? __ tên đó lên tiếng

Nó giật mình chạy xuống dưới

-Cze ... Cze __ Nó huýt sáo gọi 4 con chó nó quen

2 con Cze lao đến chặn mấy tên đuổi theo nó

2 con còn lại dẫn nó đến chỗ bụi cây sau biệt thự

Bao quanh đằng sau biệt thự là một bụi cây cao hơn đầu ng'. Bụi cây này có độc tính rất cao nên ko phải lo ngại có ng' đột nhập từ phía sau

Hóa ra ở đó có một lỗ nhỏ đủ để bò qua

-Cô định đi đâu ? __ ông chủ Đại đó lăm chặc lấy tay nó, liếc qua mấy chú chó phản chủ

Nó bị tên đó lôi lại lên phòng. Ở đó có 2 vị bác sĩ đợi sẵn

-Vậy điều anh ta nói là thật rồi ! __ Nó cố gắng kìm nỗi sợ hãi

Chẳng mấy chốc tiếng gãy xương vang lên, 2 vị bác sĩ cuối cùng cũng có vc để làm

Ông chủ Đại thật ko có lương tâm, đến con gái cũng dám đánh, còn cô ta thì lại cố gắng chịu đau, ko rên rỉ, kêu ca một từ

Khi chỉ còn lại nó ở trong phòng, nó tự nghĩ đợi khi 2 chân bình phục thì nó sẽ chạy trốn khỏi đây bằng lối bụi cây mà 2 con Cze đã chỉ cho cô

Có thể đây là lối do chúng tạo ra chứ ko thì tên đó cũng đã sửa. Chỉ có điều ng' lấy bụi cây làm hàng rào thật sơ suất, có thể ng' đo chưa biết bí mật về loại cây này.

Kể từ khi nó gãy chân, nó chỉ có thể ở trong phòng chờ hồi phục, chán phát ngán luôn

Ông chủ Đại lại đi sang phòng của nó tra hỏi

-Cô là cảnh sát chìm đúng ko ?

-Ông chủ Đại biết rồi còn hỏi !

-Gọi tôi là Đại Vỹ

-Vâng vâng, vậy tôi nhờ anh Vỹ đưa tôi vào nhà tắm đk ko ?

Nó nửa nằm nửa ngồi trên giường đưa tay tư thế đòi bế

Đại Vỹ có vẻ lưỡng lự nhưng khi thấy nó chỉ vào 2 chân đang băng bó hần lẹ đưa tay bồng nó vào trong bồn tắm . Quần áo cả một phòng đã đk chuẩn bị sẵn lên nó ko phải lo chuyện áo quần

-Thật sự rất thoải mái !!! __ Nó nằm trong bồn tắm thư giãn__ Trừ 2 cái chân này __ Nó thở dài

-Đại Vỹ ! __ Nó gọi to khi đã mặc xong chiếc váy màu xanh nhạt, tóc ướt nhỏ giọt

6. Chương 6

Đại Vỹ bồng nó ra giường định đi nhưng bị nó gọi lại

-Sấy tóc hộ tôi đi ! __ Nó ngửa đầu ra sau nhìn Đại Vỹ

Đại Vỹ cảm thấy đưa nó về tra hỏi là quyết định sai lầm. Nó ko những ko sợ lại còn sai khiến hần nữa chứ. Ko hiểu sao nhưng khi nhìn vào mắt nó là Đại Vỹ ko thể từ chối bất cứ yêu cầu nào của nó. (Muốn khóc wá !!!)

Đại Vỹ bất đắc dĩ phải lấy máy sấy tóc cho nó

-Thoải mái quá

~ ! __ Nó thả lỏng ng‘

Vì nó mặc váy dây lên dây bị tuột hờ xuống, để lộ 2 bả vai trắng nõn nà

-Bao h anh mới thả tôi ?__ Nó lim dim mắt

-Lần này coi như cô giúp tôi neen ngày nữa, ko gây ra chuyện gì nghiêm trọng và biết điều thì tôi sẽ thả cô
Chắc bây h mọi ng‘ lo lắng nhưng mà đang nhiên đk nghỉ thì đại gì về để làm tiếp nhiệm vụ

-Anh cho tôi ở lại đến khi khỏi chân đk ko ?__ Nó dờ dỗi mắt cún con nhìn Đại Vỹ

Đại Vỹ chỉ im lặng bước xuống giường. Nó coi sự im lặng đó là sự đồng ý. Nó nằm lăn ra ngủ luôn trong khi tóc chưa khô hết. Kết quả là hôm sau nó sốt 39,7 độ

-Cô ấy cần đk nghỉ ngơi và chăm sóc là sẽ khỏe thôi ! __ Bác sĩ riêng của biệt thự nói

Nó lâu lắm ko ốm nên điều này cũng khiến nó ngạc nhiên

Sau khi đk sự chăm sóc của mấy cô hầu gái trong biệt thự, tối hôm đó nó cảm nhận đk một bàn tay mát lạnh sờ lên trán nó.

Nó giữ lấy bàn tay đó trong mờ màng, ôm vào lòng khiến chủ nhân bàn tay đó ko thể rút ta đk

Sáng dậy nó vươn vai rồi ngó sang đồng bên cạnh. Đại Vỹ khi ngủ trông rất hiền lành. Nó chọt chọt làn da trắng của hần. Nếu để ý thì Đại Vỹ ko những ko tệ mà còn là một mỹ nam. Nó bóp mũi hần, Đại Vỹ nhú mày làm nó cười nhưng ko dám cười lớn. Đột nhiên nó lại nhớ đến Phong Đằng, quả này về ko bị đánh là may. Nó thở dài. Anh 2 nó mà biết nó như thế này thì sao ? Nó nhìn xuống đôi chân bó bột. Nó lại thở dài tiếp

Nó theo thói quen bước xuống giường vào nhà tắm thì ... ‘RẦM’

-ĐAU QUÁ ! __ Nó chỉ biết nằm dưới đất, một tay đập đập dưới đất

Nó rõ ràng biết chân bị bó bột nhưng một thoáng đã quên mất cái đau đó, vậy mà bây h cảm giác như núi lửa phun trào. Nó cố gắng bò lên giường

-Tất cả là tại anh ! __ Mắt nó ngấn n'c nhìn Đại Vỹ __ Đánh gãy một chân thì còn có thể nhảy lò cò đi cơ chứ ! __ Nó hậm hực nói

Đại Vỹ đang giả vờ ngủ , chứng kiến n~ sự vc xảy ra làm hắn ko nhịn được cười. Chưa thấy ng' con gái nào như nó, lại trách vì đánh gãy 2 chân của nó theo hướng khác

7. Chương 7

Đại Vỹ đang cười tùm thì thấy nặng nặng trên lòng ngực, he hé thì nhìn thấy nó đang nằm nửa ng' trên ng' mình, đây vậy bị tuột xuống, ngực ép chặt vào lòng ngực Đại Vỹ

-Đại Vỹ

Đại Vỹ

__ Nó nghiêng nghiêng đầu, mái tóc xõa ngang lưng màu đen mượt che đi một bên bả vai __ Tôi muốn ra ngoài chơi ! __ Nó chọt chọt 2 má của Đại Vỹ.

Đại Vỹ đã cố gắng nhưng đành phải mở mắt nhìn thẳng vào nó

-Cô quên cô là gì à ?

-Rồi, rồi, đang bị anh giam giữ chứ gì ? __ Nó chu môi __ Nhưng đằng nào tôi cũng ở đây đến khi khỏi chân mà ! Ở đây hoài chán chết ! __ Nó nằm lên lòng ngực của Đại Vỹ

Nó ko biết là Đại Vỹ đang cố kìm chế đến nhường nào

-Anh có thể cho ng' theo giám sát mà ! __ Nó nằm lăn ra giường

-Tôi sẽ đi vs cô !

- Vậy anh giúp tôi vào phòng thay đồ đi ko ? __ Nó lại dùng ánh mắt cún con

Đại Vỹ lại phải bồng nó vào phòng thay đồ.

Nó b'c ra vs bộ váy đơn giản qua đầu gối, Đại Vỹ đã chuẩn bị sẵn xe lăn cho nó rồi cả 2 đi đến trung tâm thành phố

-Ăn mì lạnh ! __ Nó tiến vào quán mì ven đường

Nó đang đi Đại Vỹ đẩy xe lăn vào thì thấy một chiếc Veneno quen thuộc đậu ngay sau chiếc xe của Đại Vỹ

-Lệ Đình, em đi đâu mấy ngày nay rồi ? __ Vũ Phong b'c đến gần nó

-Mãi mới đi nghỉ, em ko muốn đi làm đâu ! __ Nó chu môi vs Vũ Phong

-Xin chào, tôi là Vũ Phong . Em gái tôi có làm phiền đến cậu thì mong cậu bỏ qua !

-Ko sao, tôi là Đại Vỹ

-Tôi có vc đi tr'c , em ấy phiền anh vậy ! __ Vũ Phong nói rồi đi lên xe phóng mất

-Tôi muốn ăn !

Đại Vỹ thấy ngạc nhiên khi nó còn tỉnh nguyện ở lại nữa chứ ! Đại Vỹ đẩy xe lăn vào quán

Quán bên ngoài ko khang trang nhưng bên trong cũng ko tệ

-Cho tôi 2 tô mì lạnh ! __ Nó hào hứng

-Tôi ko muốn ăn !

-Ngon mà ! __ Nó nhìn Đại Vỹ cười

Lâu lắm nó mới có thời gian thanh thoi để ăn một tô mì lạnh

Đại Vỹ cũng phải công nhận rằng tô mì lạnh này ko tệ

Ăn xong, nó đòi lấy xe đi lượn quanh thành phố. Vì chân đang bó bột nên chẳng thể đi đâu đk.

-Tôi muốn ăn kem !

Đại Vỹ đành bảo tài xế đi mua kem cho nó

Nó thấy thật vui, lâu lắm rồi nó chưa đk chơi thỏa thích như vậy. Nó nhanh nhẩu đòi đi hết chỗ này đến chỗ khác khiến ông tài xế phải chóng mặt. Đại Vỹ tự hỏi mình nghe lời cô ta làm gì ? Đáng lý phải ngược lại chứ !

8. Chương 8

Ông tài xế đưa 2 ng' về căn biệt thự

Trên phòng nó

-Lần sau khỏi chân nhất định tôi sẽ chơi cho đã !

Dạo này nó lại thích ở đây hơn, quên cả vc lúc tr'c bán sống bán chết chạy trốn

-Đạiiiiiiiii Vĩyyyyyyyy ! _ mấy hôm nay chẳng có gì chơi khiến nó chán ko tả đk

Đại Vỹ theo thói quen xuất hiện tr'c mặt nó

-Mình có phải chó đâu nhĩ !_Đại Vỹ cười đau khổ

-Tôi chán quá à ! _ Nó nằm lẩn trên giường

Mỗi ngày nó ko nói chán ko chịu đk mà ! Cũng phải thôi, lúc tr'c, thời gian chơi cũng ko có, chỉ làm nhiệm vụ cũng đủ mệt rồi. Đại Vỹ bắt đầu thấy hối hận khi đánh gãy 2 chân của nó

-Cô muốn cái gì ?

Nó lấy tay xoa xoa cằm về suy nghĩ

-Chơi bài búng tai đi !

-hả ? _ Trong đầu Đại Vỹ rất muốn từ chối nhưng khi nhìn thấy đôi mắt cún con là lại phải đầu hàng

2 ng' ngồi chơi vs nhau, Đại Vỹ đánh bài cũng ko tệ nhưng do quá coi thường nó lên ... thua đậm

-Anh 362 đ, tôi 592 đ, tôi hơn anh 230 đ, vị chi tôi búng anh 23 cái ! Đưa tai đây !

Có trò chơi làm nó vui hẳn lên nhưng lại khiến tai Đại Vỹ đỏ ửng lên

Chân nó phục hồi nhanh đến nỗi mấy vị bác sĩ của Đại Vỹ phải ngạc nhiên. Nhưng điều này lại làm nó buồn vì điều này đồng nghĩa vs vc nó ko còn cơ để trốn vc nữa

-Lần sau chán tôi sẽ đến típ ! Tạm biệt mọi ng' ! _ Nó chạy ra ngoài đi đến chỗ làm vc

Đại Vỹ và mấy ng' trong biệt thự mong nó đừng có đến nữa, nó như cơn cuồng phong vậy, nghịch đủ mọi thứ trong nhà khiến tất cả mọi ng' phải khiếp sợ

Nhưng biệt thự này từ lâu đã chẳng có tiếng cười và đùa nghịch. Từ khi nó đi còn yên tĩnh hơn

Tại trụ sở cảnh sát

Nó theo thói quen rón rén vào phòng làm vc tránh con 'khủng long'

-Em đi đâu gần tháng nay vậy ? Lại còn mặc bộ này nữa ? _ Phong Đằng nắm lấy vai nó

-Em xin lỗi mà ! __ Nó quên mất khi ra khỏi nhà Đại Vỹ nó chỉ mặc chiếc váy màu vàng chanh đầy sức sống, tóc búi cao . Bảo sao khi trên đg đến đây, ng' trên đg nhìn nó như vật thể lạ vậy

-Em biết anh lo lắng thế nào ko ? __ Phong Đăng định búng vào đầu nó thì nó đã né sang 1 bên, 2 tay ôm trán

-Phong Đăng, tha cho em đi mà !

-Lần sau phải báo tr'c cho anh đấy ! __ Nói xong Phong Đăng đi mất

-Nhiệm vụ nói vs anh làm gì chứ ! __ nó lè lưỡi theo bong Phong Đăng

Nó vào xin lỗi chị trưởng phòng rồi nhận nhiệm vụ mới

9. Chương 9

Nhiệm vụ lần này là đi dự tiệc lấy cơ làm quen vs cậu chủ nhà họ Vương để hợp tác bắt các tổ chức vi phạm Nhà họ Vương chỉ có mình Vương Tuấn , pama Vương Tuấn đã qua đời trong tai nạn máy bay, cơ nghiệp để lại cho Vương Tuấn phát triển, đến bây h, quy mô có thể ảnh hưởng đến thị trường toàn thế giới. Khiến mấy tên xã hội đen muốn bắt tay nhưng Vương Tuấn là kiểu lạnh lung, kiêu ngạo và ko làm bất cứ vc gì bất lợi ình

Nó thần thờ ra khỏi trụ sở thì nhìn thấy xe của Vũ Phong

-Anh tiện đường qua đây đón em ! __ Vũ Phong mở cửa xe cho nó __ Có chuyện gì buồn à ?

-2 à, em phải đi dự tiệc nè ! Nhảy nhót em ko lo nhưng em ko biết làm gì ngoại hình nữa !

-Tiệc tối nay đúng ko ? Vậy thì anh có thể giúp em đây !

-Đúng là chỉ 2 mới có thể giúp em thôi ! __ Nó ôm chầm lấy Vũ Phong, hôn lên má hần

-Anh đang lái xe đó ! __ Vũ Phong vội đánh lái tránh chiếc xe đang lao ngược lại

-Em xin lỗi mà ! __ Cứ bao h chuẩn bị bị mắng thì nó lại gỡ chiều này ra khiến ko ai dám trách nó cả Vũ Phong đưa nó đến một tiệm thời trang lớn

-Em mau vào đây đi ! __ Vũ Phong đẩy nó __ Tôi muốn một hình tượng trưởng thành hơn, hấp dẫn chút !

-Vâng !

Cô nhân viên dẫn nó vào trang điểm và chọn quần áo, nhân lúc đó, Vũ Phong cũng chọn ình một bộ âu phục

Nó bước ra trong bộ váy dài chấm đất màu xanh nước biển nhạt đầy lôi cuốn, tóc ép thẳng, môi đk điểm thêm sắc đỏ khiến ng' khác giới ko kiềm chế đk dục vọng

-Em đẹp lắm !

-Anh thực sự cũng ra dáng đàn ông đó ! __ Nó chạy nhảy lung tung quanh ng' Vũ Phong

-Thế từ tr'c đến nay anh ko phải đàn ông à ? Mà nghiêm túc lên !

Nó khoác lên mình bộ mặt cuốn hút, đầy nghiêm túc và sắc sảo

Cả 2 đi đến bữa tiệc đó. Vũ Phong có vc lên đàn để nó lại một mình bị bao vây bởi mấy chục tên đàn ông đủ thể loại

Nó cố thoát ra khỏi đó thì nhìn thấy Vương Tuấn

-Đúng là ông trời giúp mình mà ! __ Nó nghĩ thầm rồi cố khoác lấy cánh tay của Vương Tuấn

-Hóa ra là hoa đã có chủ ! __ Một tên đàn ông đó tiếc hùn hựt nhưng cũng đành bỏ đi kiếm con mồi khác
-Cô bỏ tay tôi ra ! __ Vương Tuấn lạnh lùng
-Đúng như lời đồn, tên này khó nhai thật ! __ Nó thầm nghĩ

10. Chương 10

Nó kéo Vương Tuấn ra một góc cùng ngồi vs Vương Tuấn mặc ặt Vương Tuấn đang nhăn nhó

-Nói thẳng nhé, tôi là cảnh sát chìm, muốn hợp tác vs anh ! __ Nó lại về vs về trẻ con, nhanh nhẩu

Vương Tuấn ngạc nhiên, tính cách của nó quá khác về bề ngoài. Vs lại nó sao có thể nói huynh toẹt ra như thế

-Tôi đã nói vs các ng' rồi, tôi ko bao h làm vc ko công. Nếu như cô là ng' của tôi tôi sẽ suy nghĩ lại ! __ Vương Tuấn thấy chỉ có 2 phản ứng

1 Giả vờ ngại ngùng nhưng trong thâm tâm thích vô cùng

2 Tiến tới luôn

Trong lúc Vương Tuấn còn đang cười về mĩa mai thì nó đã nhào ng' lên, nằm đè lên ng' Vương Tuấn

-Như thế này ? __ Nó thắc mắc

Vương Tuấn tim đang đập thình thịch thì ng' nó đã bị đôi tay của Vũ Phong nhấc lên

-Em đang làm gì vậy ? __ Vũ Phong nhíu mày , từ xa nhìn thấy cảnh này Vũ Phong đã lao đến luôn, may mà còn kịp

-Em đang bàn kế hoạch làm ăn mà ! __ Nó chu môi, mắt ngấn lệ

-Làm ăn gì mà gái trên trai dưới thế kia ? __ Vũ Phong bực tức

-Em hứa sẽ ko như thế nữa, đk chưa !

-Ko đk đến quá gần nghe chưa !

Sau khi đã căn dặn nó hết n'c bọt, Vũ Phong mới an tâm rời đi làm nhiệm vụ của mình

-Anh ta là ai ?

-Anh 2 tôi đó mà

Theo Vương Tử thấy thì trong ánh mắt của Vũ Phong ko phải tình anh em mà là ghen tỵ mãnh liệt

Càng ngày càng làm Vương Tuấn thêm hứng thú

-Ngày mai tôi ở trường đua xe, nếu cô thắng tôi sẽ suy nghĩ lại có nên hợp tác hay ko ! __ Vương Tuấn tin chắc rằng mình sẽ thắng

Nó nghĩ càng hay, lâu lắm chưa đua xe, bây h lại có cái cơ này thì ... hehehe

-Ok

Hôm sau, tại đường đua

-Anh hai, em tự đi đk mà !

-Nhờ anh ta nhân lúc lợi dụng em thì sao ?

Nó chu môi hậm hực. Lần này có hỏng hóc hay xảy ra chuyện gì thì Vũ Phong cũng nói vs pama cơ !

11. Chương 11

Trước khi bắt đầu cuộc đua

-Cô muốn đua xe loại nào ?

-Chiếc Veneno đi __ Đây cũng là loại lần đầu tiên nó đi khi bắt đầu tập đua xe

Vương Tử nghĩ đúng là ngay từ đầu nó đã chẳng có cơ hội thắng. Chiếc Veneno làm sao có thể thắng đk chiếc Lamborghini Murcielago R-GT này cơ chứ !

-Chuẩn bị

Vương Tử và nó nổ máy

-3 ... 2 1 ... GO

Cả 2 phóng đi

-Cả 2 đi nhanh như vậy liệu cô ấy có đỡ đèo đk ko ? __ Mấy ng' ngoài bình luận

- Cả 2 đã đến khúc cua đầu tiên ! __ Trong bộ đàm vang lên tiếng nói

-Chiếc R-GT ko hề giảm tốc, chiếc Veneno cũng vậy

-Chiếc R-GT đã vượt qua và đang dẫn đầu ! Trời ơi, chiếc Veneno ko hề giảm tốc độ, ko ngờ vs tốc độ này mà chiếc Veneno đã drift thành công, cách rào chắn chỉ 3-4 cm

Lời bình luận này khiến mấy ng' ở điểm bắt đầu và đích phải ngạc nhiên

Cứ thế mà qua mấy khúc cua, chiếc Veneno đều làm mọi ng' phải thót tim

-Đâu là khúc cua cuối cùng, chiếc R-GT vẫn đang dẫn đầu. Chiếc Veneno đang đi vào trong, chiếc Veneno đang nghĩ gì vậy ? Như vậy thì ko thể drift đk !

-Ko, chiếc Veneno vẫn qua, đã vượt lên dẫn đầu ! Phía tr'c là đường thẳng, kẻ thắng ng' thua sẽ đk quyết định

-Chiếc Veneno đã cán đích !

Nó và Vương Tuấn quay lại chỗ ban đầu

-Anh thua rồi lên anh phải nghe lời tôi đó ! __ Nó hớn hở chạy đến chỗ Vương Tuấn

Vương Tuấn ko thể tin rằng mình lại có thể thua đk chứ

-Tại sao cô có thể đua đường bên trong vậy ? __ Vương Tuấn thắc mắc

-À, mấy lần làm nhiệm vụ qua đây tôi toàn gặp mấy tay đua đường phố lên cũng quen đường chút chút. Có lần tôi phát hiện đường rãnh dẫn nước, đi vào đó thì ko bị trượt khi cua lúc trời mưa.

Nói xong thì đã bị Vũ Phong lôi lên xe

-Gặp lại anh sau !

-Cô tên gì ? __ Vương Tuấn nói vọng lại

-Lê Đình, tạm biệt ! __ Nói xong, Vũ phong đã phóng xe đi mất

-Em đó, pama mà biết là em ko toàn thân đâu ! __ Vũ Phong nhú mồm nhìn nó

-Nhưng lâu lắm em mới chơi đã như vậy mà ! __ Nó chu môi, nhìn ra bên ngoài

12. Chương 12

Tại văn phòng

-Chị trưởng phòng ơi ! Em làm rất tốt luôn !

__ Nó hớn hở vào khoe

-Vậy em có thể nghỉ ngơi 1 ngày !

-Chỉ một ngày thôi sao ?

-1 ngày ! __ Chị trưởng phòng nhấn mạnh

-Rồi, 1 ngày ! __ Nó thấy chị trưởng phòng thật ác mà

Tính từ chiều nay đến chiều mai, ko biết nên làm gì là điều nó đang nghĩ. Nó đột nhiên nhớ tới Đại Vỹ, nó liền thuê taxi đến nhà Đại Vỹ

Đến nhà Đại Vỹ thì nó chui qua chỗ hàng rào mà lần tr'c 2 chú Cze phát hiện ra. Nó bị gai cửa vào tay. Tuy đây là cây có chất kịch độc nhưng một lần sang vùng hẻo lánh ít ng' biết của Ấn Độ, nó đã biết đk cánh hoa của cây này lại là thuốc giải duy nhất chữa được độc.

Đúng là một loại cây kì lạ. Nó lấy một vài lá đắp lên chỗ vết thương và cho vào miệng nuốt

-Nó có chút vị ngọt ! __ Nó từ từ đánh giá

Nó chạy thẳng vào nhà khi đã ‘ chào hỏi ‘ chú Cze

-Đại Vỹ ~ ! __ Nó vừa chạy vào vừa gọi khiến Đại Vỹ đang uống cà phê ở ghế sofa thì phụt hết ra

-Tôi đến thăm anh này ! Hôm nay tôi ăn ở đây luôn ! Anh nhớ lúc tr'c tôi bảo khi nào khỏi chân sẽ chơi cho đã lên lần này sáng mai tôi vs anh đi chơi nhé ! __ Nó nói liến thoắng ko để cho Đại Vỹ có thời gian phản đối, kể cả có phản đối thì cũng phải dè chừng tr'c đôi mắt cún con của nó

-Chị ơi, hôm nay em ăn ở đây

! __ Nó xuống làm nũng vs mấy chị giúp vc

Nó trở nên thân thiết vs mấy ng' trong nhà còn hơn cả Đại Vỹ ấy chứ !

-Sao cô lại tới đây ? __ Nó đành lên nói chuyện vs Đại Vỹ khi bị mấy chị giúp vs ‘ đuổi ‘ khỏi nhà bếp

-Tôi đk nghỉ phép mà ! Chẳng lẽ anh ko chào đón tôi sao ? __ Nói đến đây, n'c nó dưng dưng

-Đk rồi, theo ý cô là đk chứ gì !

-Vậy mới ngoan chứ ! __ Nó cười tươi khiến Đại Vỹ cảm thấy mình như chó ấy, đường đường là một ng' khiến trăm nghìn người nể sợ mà phải nghe lời một cô gái ! Mất mặt quá mà !

13. Chương 13

Trong bữa ăn

-Tay nghề của chị tốt hơn rồi đây ! Mà chuyện tình chàng quân gia và nàng hầu đến đâu rồi ? __ Nó nháy nháy mắt vs cô hầu gái

Anh chàng quân gia đồ mặt, vội nói là có vc ra ngoài dọn dẹp ; cô hầu gái cũng ko hơn gì

-Ha ha ha ... ! __ Nó cười giòn tan

-Ồn ào quá đấy ! __ Đại Vỹ đang đọc tin tức khẽ cau mày

-Anh đó, lúc nào cũng cau có ! __ Nó nhào ng' lên, lấy 2 tay giương 2 khóe miệng Đại Vỹ lên cao tạo thành 1 nụ cười

-Phải như thế ! __ Nó đang vội mừng thì khuôn mặt Đại Vỹ đã trở lại như ban đầu

-Thôi, ăn đi. Tôi lên phòng làm vc !__ Nó ko hề biết rằng khi đang cố tạo lên nụ cười cho Đại Vỹ thì Đại Vỹ đã nhìn thấy ngực nó, cặp ngực căng tròn ẩn hiện sau lớp áo phong mỏng màu trắng

-Thật là ! __ Nó ăn nhanh để lên phòng cùng Đại Vỹ

-Anh thực sự là ai ? __ Bây h nó mới để ý rằng nó chỉ biết tên nhưng ko hề biết gì khác nữa

-Xã hội đen ! __ Nói như vậy cũng ko sai, Đại Vỹ là ng' có tiếng nói trong thế giới ngầm

-Ồ __ Nó lên giường nằm

-Thoải mái quá ! __ Nó nằm hình chữ Đại trên giường Đại Vỹ

-Đây là giường tôi mà ! __ Đại Vỹ cố kéo nó dậy

-Cho tôi ngủ một chút thôi mà !

Đại Vỹ bắt lực để nó ngủ đến tối thì điện thoại nó đổ chuông

-Alo ?

-....

-Tôi là Đại Vỹ, cô ấy ngủ ở đây !

-.....

-Vâng, anh đến địa chỉ xyz !

Đó là điện thoại của Vũ Phong, Đại Vỹ lại chuẩn bị tinh thần rằng nó sẽ qua đêm ở đây chứ ! Ko khỏi chút thất vọng

-Cảm ơn đã trông nom Lê Đình ! __ Vũ Phong chỉ nói vậy rồi lên phòng bỗng nó đang ngủ ngon lành vào xe rồi phóng xe đi mất

Theo trực giác của một ng' đàn ông, đây ko chỉ là an hem bình thường

Nó thì ngủ nhiều quá thành ra đêm đó ko ngủ đk, đếm đến con cừu thứ 1179 thì điện thoại đổ chuông

-Alo ? Phong Đăng ?

-...

-Ngày mai đi chơi ?

-...

-Đâu có, em nào có dám từ chối chứ ! Em sẽ đi, nhất định sẽ đi mà !

-...

14. Chương 14

Nó cúp máy , thấy thật trùng hợp, địa điểm mà Phong Đăng hẹn lại trùng luôn vs địa điểm mà nó hẹn Đại Vỹ

-Lê Đình ... __ Vũ Phong đẩy cửa đi vào

-Có chuyện gì ko 2 ?

-Ngày mai em đk nghỉ phép, có muốn đi đâu chơi ko ?

Nó đành nói chuyện đó vs Vũ Phong

-Mai để anh đưa em đi __ Vũ Phong cười mỉm đầy gian trá

Nó đột nhiên thấy lạnh sống lưng. Kết quả là nó bị Vũ Phong dựng dậy vào sáng sớm, trang điểm và chọn quần áo

Tr'c cửa vào khu công viên giải trí

+ Đại Vỹ tuy ko để ý nhưng lại tất tả chọn đồ thật đẹp để đi chơi

+Phong Đăng thì đến sớm nửa tiếng để chờ nó

2 ng' làm lên khung cảnh thu hút hàng trăm cô gái vây quanh

-Em đã nói là ko thích mà ! __ Nó b'c xuống cùng Vũ Phong

-Anh thấy đẹp là đk ! __ Vũ Phong cười tà nhìn Phong Đăng và Đại Vỹ

Nó mặc áo phông rộng, quần đùi bò để lộ cặp đùi trắng nõn nà. Tay đi găng tay len dài trông đáng yêu vô cùng, tóc búi cao trông nhanh nhẹn mà ko kém phần trẻ con

Đại Vỹ và Vũ Phong ko thể rời mắt khỏi nó

Nó phải giải thích cái tình huống quái gở cho 2 ng' đó hiểu rồi đành đi chơi chung

Khung cảnh : Một cô gái xinh xắn nhưng trông non nớt đi vs 3 anh chàng

.Đại Vỹ : mái tóc màu trắng đầy lạnh lẽo

.Phong Đăng : mái tóc màu vàng chói lóa

.Vũ Phong : mái tóc màu đen đầy bí ẩn

Cả 3 ng' đều mặc toàn đồ hiệu , sự cuốn hút bắt phân thắng bại

-A, Vương Tuấn ! __ Nó vẫy tay vs đôi nam nữ đang đứng tr'c quầy ăn

Wương Tuấn đang đi vs cô gái đó cũng phải ngạc nhiên

-Cậu là Vương Tuấn đúng ko ? __ Những ng' có địa vị trong xã hội biết nhau là chuyện thường tình

-Đúng vậy!

-À, em quen anh ấy trong một vụ làm ăn đó mà !

-Cô ấy là ai vậy ? __ Nó thấy thật sự rất khó tin, thông tin cho thấy Vương Tuấn chẳng bao h làm vc ko có lợi ình ! Chắc vc này có ích cho sự nghiệp nên ngoại lệ chẳng

-Tôi là ... __ Cô gái đó còn đang đon đả định hớp hồn mấy anh trai đẹp trai bên cạnh nó thì đã bị Vương Tuấn chặn họng

-Chúng ta đi thôi, cô về đi ! __ Vương Tuấn nói xong kéo tay nó đi mất để Đại Vỹ, Vũ Phong và Phong Đăng cũng phải ngán ngấm

-Anh cứ chờ đấy! __ Cô gái đó cười xảo trá

-Sao em lại ở đây ? __ Vương Tuấn thắc mắc

-Đến đây chơi anh cũng ko cho sao ? __ Nó liếc xéo

15. Chương 15

Thành ra một cô gái nhỏ nhắn dễ thương đi vs 4 anh chàng đẹp trai, dung mạo tuấn tú. Tìm hiểu nhau mới biết 4 chàng trai nhà ta đều cùng tuổi : 21t, đều hơn nó 4t

-Đi xem phim! __ Nó đi đầu, tiếp theo là bốn anh chàng đẹp trai khiến bộ phim kinh dị trở nên ăn khách hơn bao h hết ! (Ông đạo diễn chắc phải cảm ơn nó mất thôi !)

-Ko phải em sợ ma sao ? __ Vũ Phong nhìn nó đầy e ngại

-Anh ko nghe ng' nào sợ ma lại càng thích xem phim ma à ! __ Nó nháy mắt vs Vũ Phong

Thứ tự ngồi thành ra :

..... Vũ Phong __ nó __ Phong Đăng __

..... __ Vương Tuấn __ Đại Vỹ __

-Thực sự rất ấn tượng ! __ Phong Đăng thốt lên __ Nhìn đi, che mắt làm gì, đoạn này ko sợ đâu ! __ Phong Đăng cố bỏ bàn tay đang che mắt nó ra

Nó tin tưởng, mở mắt ra đúng đoạn ông bố trong phim bị ma nhập đang tìm vợ con mình, ông ta dùng búa đập cửa khiến nó thót tim, n'c mắt trực trào ra

-Phong Đăng, em ghét anh ! __ Nó vui đùa vào lồng ngực của Vũ Phong ngồi bên cạnh

-Ha ha ha .. ! __ Phong Đăng ko kìm đk mà ôm miệng cười

Nói thế chứ thỉnh thoảng nó lại he hé nhìn trộm màn hình

Khi đã ra khỏi rạp chiếu phim nó mới thở phào nhẹ nhõm

-Hay thật đó ! __ nó tấm tắc

-Vậy ai là ng' bị mất suốt từ đầu đến cuối ? __ Phong Đăng nói ý

-Thì nó cũng đáng sợ thật mà ! __ Nó chu môi, trong suốt quá trình ngồi xem hình như chỉ có nó là sợ hãi còn 4 tên kia thì ko cảm xúc! Tại sao lại như vậy chứ !

-Tiếp theo chơi tàu lượn nhé ! __ Nó nói xong thì đã chạy đến chỗ bán vé mua vé rồi chuẩn bị vào chỗ

Nó ngồi tr'c, phía sau là Vũ Phong và Vương Tuấn, phía trước nó là Phong Đăng và Đại Vỹ

Chơi xong mấy vòng làm Đại Vỹ, Vương Tuấn và Phong Đăng ko quen, nôn nao trong ng'; còn Vũ Phong thì như ko có chuyện gì xảy ra vậy, khi đk hỏi thì bảo là chơi vs nó quen rồi ! Thấy mà thương

-Hay vào đó ăn chút đồ ngọt sẽ đỡ đó ! __ Nó chỉ vào quán ăn cạnh đó __ Em cũng đói rồi ! __ Nó nhìn Vũ Phong

Cả bọn kéo vào làm kinh doanh quán tăng vùn vụt trong ngày, sự xuất hiện của 4 mĩ nam làm mấy cô gái trong và ngoài quán ko thể buông tha nhưng chỉ dám nhìn nó bằng ánh mắt ghen tỵ

4 chàng trai gọi mấy cốc kem thôi mà còn đk khuyến mại thêm 1 cái bánh kem dâu to dùng xem như quà cho khách hàng đặc biệt

Nó ngon lành thưởng thức cốc kem socola của mình. Cả bọn cắt bánh kem ra làm 5 phần ăn

-Sao em lại ăn mỗi bánh thôi vậy ? __ Vương Tuấn thắc mắc khi nó ăn chỉ để lại quả dâu to dùng

-Em ko ăn thì để anh ăn cho ! __ Nói xong Phong Đăng lấy ăn luôn khiến nó đứng hình

-Anh ... Anh ... Sao anh dám, nó ngon nhất lên em đã để nó cuối cùng, vậy mà anh ... hu hu hu __ Nó đẩy ghế định chạy đến chỗ Phong Đăng ngồi thì vướng vào chân bàn thành ra “ Rầm ” , nó ngã ôm đất, thể hiện tình yêu bấy lâu nay vs ng' mẹ hiền từ

-Hu hu hu ... tất cả là tại anh! __ Nó chỉ Phong Đăng khóc toáng lên

Nó khóc ầm ĩ khiến Phong Đăng thấy bối rối thì nó đã đk Vũ Phong bồng lên ngồi vào đùi mình

16. Chương 16

-Ngoan, ngoan nào! __ Giọng nói ngọt ngào, dịu dàng của Vũ Phong như bắn trúng mũi tên tình ái vào trái tim của mấy cô gái trong quán, đứng là mẩu ng' chồng, ng' yêu lí tưởng mà

-Tại sao lúc anh đánh gãy chân em mà em lại không khóc ? __ Đại Vỹ thấy thật bất ngờ

-Đó là tại em đang làm nhiệm vụ, bị thương đâu có gì lạ, vc gì phải khóc nhưng lần này là do Phong Đăng gây ra, em ghét anh! __ Nó lè lưỡi về phía Phong Đăng

-Chuyện đó là sao ? __ Vũ Phong, Phong Đăng và Vương Tuấn trừng mắt nhìn Đại Vỹ ý hỏi tại sao lại đánh gãy chân nó ?

-À ... hiểu lầm thôi mà ! __ Đại Vỹ cười trừ, bây h thấy thật ân hận khi đã đánh gãy chân nó

-Đây! __ Vũ Phong đưa miếng dâu của mình cho nó, nó đang đứng đứng thì thôi luôn, ăn miếng dâu mà tấm tắc khen ngon, quên cả sự vc vừa nãy

-Đây, ăn đi, anh ko thích dâu! __ Đại Vỹ chìa chiếc rĩa đang xiên quả dâu đến tr'c mặt nó

-Em yêu anh nhất luôn! __ Nó cho vào miệng nhai nhai __ Ngon quá ! __ Nó tấm tắc

Vương Tuấn cũng cho nó ăn luôn phần của mình, Phong Đăng đang định cho nó thì nó đã xiên vào và cho vào miệng nhai nhóp nhép

-Sao em ...

-Đăng nào anh chẳng cho em ăn đúng ko! Xí xóa chuyện vừa nãy ! __ Nó cười tươi

-No quá ! __ Nó vươn vai __ Anh ! __ Nó chìa 2 tay về phía Vũ Phong , 2 mắt lim dim

-Đúng thật là, chơi cho lắm vào. H mệt rồi đúng ko ! __ Vũ Phong nói vậy nhưng vẫn bồng nó trên tay, 2 tay nó đan vào, ôm cô Vũ Phong

-Tạm biệt! __ Vũ Phong bồng nó vào xe

Trên xe, Vũ Phong nhìn nó đang ngủ trong xe

-Em thật biết quyến rũ ng' khác ! __ Vũ Phong khẽ nhéo mũi nó khiến nó chau mày

-Như vậy làm sao anh có thể đấu lại hết những tên đó chứ! __ Vũ Phong thở dài nhìn nó đang say ngủ

Về nhà thì pama nó có nhiệm vụ nên chỉ còn nó và Vũ Phong.

17. Chương Ngoại Truyện 1 : Mama Xinh Đẹp Của Lệ Đình

Vì ngủ sớm quá nên đêm tới nó ko thể ngủ đk nữa, thành ra, sáng hôm sau mắt nó ko khác gì panda cả.

-Có chuyện gì mà pa dậy sớm vậy? __ Nó dụi mắt, nhìn pa nó đang mặc đồng đồ đen bó trên ng', trang bị thêm mấy khẩu súng và một khẩu minigun bự chà bá. Papa nó tuy đã có con nhưng còn rất trẻ, khỏe mạnh, sức lực dồi dào

-Honey bị bắt cóc rồi ! __ Nhiều khi nó cx thấy nổi da gà vs tc lãng mạn thái quá của pama nó

-Pa cứ đùa con, mama mà bị bắt cóc thì ng' dân thường cũng có thể đột nhập vào đến cửa nhà trắng ! __ Nó cười cười rồi mở tủ lạnh lấy sữa uống

-Có điện thoại của kẻ bắt cóc nữa ! Ko biết Honey h này có tốt ko. Ko thì papa thề ko tha cho kẻ đó ! __ Papa nó bóp nát vụn cái điện thoại ở trong tay

Nó đang uống sữa thì phụt hết ra rồi chợt nhớ ra rằng tr'c đây, một tên dân thường cũng có thể trèo rào vào đến tận cửa chính mà nhỉ ! Đúng là trên đời này ko điều gì là ko thể!

Nó đành lên gọi Vũ Phong dậy rồi gọi cho chị trưởng phòng rằng mình có chuyện gia đình nên ko thể tới đk!

-Bây h chúng ta phải truy cập xem nhiệm vụ cuối cùng của mama là gì thì mới có đầu mối đk! __ VŨ Phong vừa nói vừa truy cập vào trang chủ máy tính mama nó

-Cần mật khẩu ! Giải đk mật khẩu cx tốn kha khá thời gian đây! __ Tuy Vũ Phong đúng là cực giỏi về công nghệ nhưng ko thể coi thường đk! Vì mama nó tr'c đây cũng là cao thủ trong công nghệ mà

-Đk rồi ! __ Vũ Phong mò mẫm giải gần 2 tiếng đồng hồ

Màn hình đang chạy thì tự nhiên tối sầm lại, những con chữ màu trắng lần lượt hiện ra

Trong máy tình này có khá nhiều dữ liệu.

Ta cho kẻ động vào một cơ hội, nếu ko người và n~ dữ liệu này sẽ cùng nhau biến mất

Nếu là HONEY thì em biết anh sẽ tìm đk thôi !

Rồi màn hình quay trở lại trạng thái như mới bắt đầu

-Đúng là mama mà, khó đỡ thật! __ Vũ Phong vò đầu __ 9 chữ ? 9 số ? 9 chữ và số ?

-Mật khẩu là gì đây ? __ Papa nó cũng rối theo

-Để con ! __ Nó gõ vào bàn phím : HONEY1208. Rồi Enter

Bingo! Chúc mừng đã giải thành công!

-Đúng là Honey cuaranh, hãy chờ anh, anh sẽ đến cứu em thôi!__ Vì 08/12 là ngày sinh nhật của papa nó mà

Vũ Phong tìm đk nhiệm vụ cuối cùng của mama nó là lấy cấp mã lô hàng ở cảng, trong lô hàng đó là tên lửa hạt nhân do bọn phản quốc chuẩn bị. Nhưng chỉ có một ng' biết đk mã.

-Chúng ta đi thôi ! __ Papa nó hồi hả

18. Chương Ngoại Truyện 2 : Mama Xinh Đẹp Của Lệ Dĩnh

Đi tìm hiểu mới biết là khi mama nó đã quyến rũ đk tên đó thì ai ngờ đầu lại bị bắt bởi một ng' đàn ông tên Đại Kỳ.

-Đại Kỳ ? Ko phải papa của Đại Vỹ hay sao ? __ Nó suy nghĩ __ Vậy lần này chẳng nhẽ phải đột nhập vào nhà papa của Đại Vỹ ? Thấy có lỗi quá !

Papa nó có đk tin tức thì càng muốn nhanh chóng tìm đk lên trong tối hôm nay là bắt buộc phải giải cứu đk

Đứng trước biệt thự của Ông Đại Kỳ, nó mới biết thiết kế tòa biệt thự này tương đối giống vs biệt thự của Đại Vỹ . Vậy càng tốt, ko phải mọi chuyện sẽ diễn ra suôn sẻ hơn sao!

CẢ 3 đi vào con đường sau biệt thự, chui qua bụi cây, ăn cánh hoa như lời nó bảo (Thế này trộm vào lấy hết !)

Vũ Phong ở ngoài đột nhập vào mạng lưới an ninh, thông báo cho papa và nó qua tai nghe

Trước khi vào trong, nó cũng thắc mắc ko biết mẹ mình có thể ở đâu đk nhỉ thì Vũ Phong nói chỉ có thể là 3 phòng. 1 là phòng phu nhân đã mất ở đây, phòng cho khách và phòng chính ông chủ

Theo sự hướng dẫn thì nó tìm đk phòng khách nhưng lại ko một bóng ng', còn phòng phu nhân đã mất rất sạch sẽ, xem như ngày nào cũng đk dọn dẹp nhưng cũng ko một bóng ng'. Vậy chỉ còn lại phòng ông Đại là khả nghi nhất. Papa nó nghiêng rằng kèn kẹt

Khi he hé cửa, nhìn và đã chắc chắn ng' bên trong là mama, papa nó đập cửa xông vào. Ông Đại ngồi dậy nhú mày, còn mama nó đang nằm thì xoay ng'

Mắt papa nó long sòng sọc nhìn mama nó vừa nãy còn nằm trong ngực ' ai đó '. Papa nó ko nói ko rằng sẵn số tới đánh ông Đại

-Ông đang làm gì vợ tôi vậy ?

-Vợ ông ? CHỉ cần li dị là đk. Nếu cô ấy theo tôi thì chẳng còn vấn đề gì hết ! __ Ông Đại túm cổ áo papa nó

2 ng' lao vào đánh nhau còn gay cấn hơn phim hành động hollywood mà ko để ý đến Đại Vỹ đang ngạc nhiên ở cửa. Nó kéo vội Đại Vỹ sang phòng bên cạnh, cởi chiếc áo khoác da, bên trong là áo liền quần bó sát khiến ng' nhìn có thể thấy hết đk sự hoàn hảo trong ngoại hình

-Có chuyện gì vậy ? __ Đại Vỹ lấy cốc n'c cho nó

-Mama em ko hiểu sao lại ở cùng pa anh khiến pa em lo sốt vó, báo hại an hem và em phải hoạt động tích cực! __ Nó uống một hơi, thở dài

-Rầm ... bộp __ Mấy tiếng động liên tục phát ra rồi đột nhiên im lặng ko khỏi khiến Đại Vỹ thấy ngạc nhiên

-Chắc là mama em đó ! Thật là ghen tỵ, đến tuổi này rồi mà yêu đương như con nít ý !

-Ngồi xuống, ko ai dạy các anh phải im lặng khi có ng' đang ngủ sao ? __ ' Nguyên nhân của vụ đánh nhau' đứng trên giường, tay chống nạnh nhìn

-Ồ, Honey, anh đến đây làm gì vậy ? __ Mẹ nó bây h mới nhìn ra

-Em biết là anh lo lắm ko ! __ Pa nó ôm chặt mẹ nó vào lòng

Tất cả mọi ng' sau khi nhận ra hiểu lầm thì tụ tập ở phòng khách

-Tại chơi vui quá lên em quên ! __ Mama nó gãi đầu cười trừ

-Mẹ có biết vì thế mà con và 2 phải lặn lội cùng vs pa ko ! __ Nó liếc mẹ nó, còn Vũ Phong đứng bên cạnh gật đầu phụ họa

-Thôi mà, honey đừng giận em nha ! __ Mẹ nó quay ra làm nũng __ Mà nhìn 2 con làm mẹ nhớ đến thời xưa ghê ! __ MẸ nó cười

-Mẹ đừng nói nữa! Đồ gì mà bó sát thấy ghê, mặc như muốn đẩy hết ko khí trong lòng ngực ra vậy! __ Vũ Phong cũng gật gật

-Đi về ! __ Pa nó lừ lừ đi ra khỏi cửa

-Đúng là nửa đêm nửa hôm còn làm phiền ng' ta ! __ Ông Đại lẩm bẩm cáu giận

-Thôi, em về nha, bao h em lại sang chơi! __ Mẹ nó nói xong câu này mà khiến pa nó quay ra lườm __ Vậy thì sau này ko sang ! __ mẹ nó mặt xịu xuống nhưng câu trả lời này cũng khiến pa nó bớt giận phần nào

Nó và Vũ Phong cũng chào tạm biệt, Đại Vỹ bây h mới biết đúng là mẹ nào con nấy ! Ông Đại Kỳ thì tức ko tả đk. Ông nhất quyết theo đuổi mẹ nó, sáng nào cũng bó hoa to đùng, socola Lần nào cũng bị pa nó ném đi ko thương tiếc

19. Chương 17

Nó không chế tên đó ra đến cửa phòng thì bỏ tên đó lại mà chạy thoát thân

-Vậy mỗi nghi ngờ của mình là ko sai, có khả năng ng' đó là Ánh Khiết! __ Nó vừa cạy vừa nghĩ. Theo nó suy đoán thì khẩu súng đã bắn nó là NTW-20 vì viên đạn là loại cỡ nòng 14,5 mm nên nó càng chắc chắn suy luận của mình. Ánh Khiết là ng' bắn tỉa rất giỏi

-Gọi thêm ng' đến đây, con nhóc đó ko đk để nó thoát ko khó có thể ăn nói vs chị hai! __ tên đó hét vs tên vệ sĩ

Nó chạy ra ngoài nhà hàng thì bắt gặp Vương Tuấn đang đi con xe BMW I8 mui trần, nó đẩy Vương Tuấn sang ghế bên cạnh, vặn chìa khóa rồi phi nhanh khỏi đó

-Em làm gì ở đây vậy ? __ Vương Tuấn phải nói là trong trạng thái cực kì ngạc nhiên

-Em cần cắt đuôi mấy tên đó! __ Nó mặt hơi nhú mày , mấy tên đó chắc chắn sẽ ko tha cho nó

-Vai em đang chảy máu kìa ! __ Vương Tuấn lo lắng

-Bây h ko có thời gian! __ Nó tăng số khiến xe càng lao nhanh hơn, 5 xe đằng sau ko hề buông tha

Nó chạy ra cảng có cây cầu nối liền hai thành phố

-Đừng nói vs anh là em sẽ lao sang đó chứ ! __ Vương Tuấn canh mặt nhìn cây cầu từ từ đk kéo lên

-Đánh liều vậy ! __ nó nói rồi cho tốc độ cao nhất __ Mấy tên đó cũng thật gan dạ __ Nhìn 5 chiếc xe đằng sau, nó tán thưởng

Vương Tuấn nghĩ lần sau mà chắc chắn sẽ ko có lần sau nữa, ko biết lần này có thoát ko đã

-Bám chắc vào! __ Nó nhắc nhở

Vương Tuấn đúng là tay đua chuyên nghiệp nhưng thế này thì Vương Tuấn còn quý trọng mạng sống lém

-Aaaaaaaaaaaaaaaaa.....__ Vương Tuấn cố kìm chế tiếng hét vào trong cổ họng, 2 tay ôm chặt đai an toàn

Nó vọt nhanh lên , còn cây cầu cũng từ từ nâng lên

-Chiếc xe ... chiếc xeđang bay ! __ Mấy tên đằng sau theo đuôi ngó ra ngoài cửa xe, một số tên ra ngoài cửa xe nhìn chiếc xe đang bay .

‘ Rầm ‘ Chiếc xe BMW I8 tiếp đất an toàn nhưng thiệt hại thì ...

-Bây h đến bệnh viện đk chưa ? __ Vương Tuấn lo cho vết thương trên vai đang rỉ máu của nó

-Bọn đó chắc chắn sẽ ko tha cho em đâu, đêm nay có chuyến hàng lớn đi qua, nhất định cầu sẽ bỏ xuống, bọn chúng chắc chắn sẽ tìm đến mình ! __ Nó mua băng để băng vết thương, đi bán chiếc xe của Vương Tuấn mà ko thương tiếc

Nó thuê một phòng trong nhà nghỉ

-Hôm nay chúng ta ở đây, qua hôm nay thôi em sẽ về lại thành phố, một chuyện vô cùng quan trọng em phải báo cáo! __ Nó nằm xuống giường

-Còn vết thương ? __ Vương Tuấn đến lay nó dậy thì ng' nó nóng hừng hực

-Chết tiệt ! __ Vương Tuấn đàn cởi áo nó ra, nhìn đồ lót màu hồng nhạt mà mặt đỏ ửng lên. Vương Tuấn cố thay nhanh hết sức có thể rồi mặc lại đồ cho nó

20. Chương 18

Vương Tuấn vào phòng tắm nước lạnh để đập tan cái suy nghĩ đầy dục vọng

-Sao lại là giường đôi chứ ! __ Vương Tuấn thật sự là phát điên mà

Vương Tuấn lôi điện thoại ra, nhấn một dãy số

-Chủ tịch Hà, lần này tôi có vc bận, xin lỗi ! __ Nói xin lỗi mà mặt lại ko hề tỏ ra hối lỗi chút nào

Nói xong Vương Tuấn cúp máy cái rụp, quay ra nhìn nó ng' đang nóng hừng hực. Vương Tuấn đành thức đêm chăm sóc nó ai ngờ ngủ gục luôn.

-Dậy đi! __ Vương Tuấn cảm thấy có ng' đang lay lay mình thì bừng tỉnh

-Em sao rồi ? __ Vương Tuấn sờ chán nó, tuy có hơi nóng nhưng không nó như thế chắc ko sao

Vương Tuấn đi VSCN rồi cả 2 đi đến một bar lớn trong thành phố

-Đi đến đây làm gì ? __ Vương Tuấn ko thể thối thác hơn

-Tìm ng' đưa chúng ta về thành phố chứ sao! Nếu đi bình thường chắc chắn bọn họ sẽ tìm đk chúng ta ! __ Nó nhìn Vương Tuấn ánh mắt nói lên sự cảnh trọng

Nó và Vương Tuấn đi vào thu hút ánh mắt ko ít ng'.

-Cô em Dương Vi, lần này đến có vc gì ko ? __ Một anh chàng đẹp trai đến ôm em nó sát vào thân mình, một tay đẩy cằm nó lên. Vương Tuấn đang định ra ngăn thì nó đã dùng ánh mắt ngăn lại

-Anh Kiến Hoa, lần này anh giúp em quay về thành phố A đi ! __ Nó đưa 2 tay ôm lấy khuôn mặt tên đó

-Mấy cô gái nhìn em ghê lắm đó ! Anh phải giúp em coi như bồi thường đó ! __ Kiến Hoa cũng vô cùng đẹp trai làm mấy cô gái trong bar nhìn nó đầy oán hận

-Rồi, Pé Vi của anh ! Vậy em có nên ở vs anh một tối ? __ Câu nói này làm Vương Tuấn sôi máu nhưng ko giám làm gì khi nó chưa cho phép, từ bao h mà mình lại nghe lời cô ta ? Vương Tuấn tự hỏi

-Bây h em phải đi rồi ! Em sẽ đền bù lại sau ! __ Một tay nó từ từ trượt xuống lồng ngực của Kiến Hoa

Kiến Hoa đưa nó và Vương Tuấn đến một xe chở hàng

-Em tạm thời ở trong này đi ! Lần sau anh sẽ đòi bồi thường đó ! __ Kiến Hoa nháy mắt vs nó

-Chắc chắn mà ! __ Nó và Vương Tuấn đi sâu vào trong xe tải, nhìn ngoài thì đây là xe hàng hoa quả rất lớn và dài. Nó đi thật sâu, trốn sau mấy thùng đựng hoa quả và ko quên kéo cả Vương Tuấn vào. CHỗ hơi chật thành ra nó ngồi luôn lên ng' Vương Tuấn, Vương Tuấn đỏ mặt nhưng ko giám ngo nguậy vì sợ tình thế sẽ khó khăn hơn thì chết

Chiếc xe lăn bánh đi từ từ, xem ra rất thuận lợi nhưng đi đk hồi lâu thì xe khựng lại

-Chắc là bọn chúng đang kiểm tra xe ! __ Nó nhào ng' lên nhìn qua khe hở của đồng rổ hoa quả chất đồng đang che cho nó và Vương Tuấn. Bây h thì mặt Vương Tuấn chỉ còn một khoảng là chạm vào ngực nó lun rồi (thẳng bé này chịu nhiệt giỏi ghê ! Nếu là mình thì)

Cửa thùng sau mở lên, mấy tên mặc đồ bắt nó đem qua b'c lên

-Đây là xe hoa quả ?

-Chỉ là hàng xịn thôi ! __ Tên lái xe đến gần chỗ nó, mở cánh cửa bí mật ra. Bảo sao bên ngoài nhìn lớn vậy mà vào trong thấy ngắn đi nhiều, hóa ra là có chỗ bí mật ! Điều này khiến Vương Tuấn như mở mang kiến thức

21. Chương 19

Bên trong là mấy lô súng, vũ khí trái phép. Toàn hàng nhập lậu.

-Nếu thấy đứa con gái nào xinh đẹp và thẳng đàn ông trông trẻ trẻ thì liên lạc ! Ta sẽ bồi dưỡng !

-Dạ !

Chờ mấy tên đó xuống và xe bắt đầu khởi hành tiếp thì nó mới thở phào, chui ra khỏi chỗ trốn

-Em là cảnh sát sao ko bắt bọn này ? _ Vương Tuấn ko khỏi thắc mắc

-Chỉ là trao đổi thôi ! Bọn họ cho em thông tin thì em sẽ nhắm mắt làm ngơ ! Vs lại họ cũng cung cấp vũ khí cho cảnh sát và quân đội thì bắt sao đk ! _ Nó phủi phủi quần áo

-Vậy cũng ko khác anh là mấy ! _ Vương Tuấn nói nó mới nhớ khi điều tra thì Vương Tuấn chỉ làm mấy chuyện có lợi ỉn thôi thì phải ! Nó thở dài, tốt nhất ko nên hợp tác vs anh ta

-Trước khi xuống xe phải tháo cửa anh ta vài món ! _ Nó thấy thất vọng, mặc đầm jean thì lấy nhieu sao đk ! Nó bèn lấy con dao găm khá sắc sản xuất bên Mỹ để ở chiếc nơ thắt sau đầm rồi để lại tờ giấy : Kiến Hoa, lần này do lỗi ăn mặc lên em chỉ lấy thứ này thôi ! May cho anh đó !

Đi đk một đoạn thì nó và Vương Tuấn tạm biệt ‘tài xế’ đã ỉn đi nhờ rồi bắt xe buýt đi đến nơi làm vc. Điều nó ko thể ngờ là lại gặp Ánh Khiết ngay trên xe. Nó cố giữ vẻ mặt bình thường nhất có thể

-Ánh Khiết, cậu làm gì ở đây vậy ? _ Nó cố gắng mỉm cười

-Lệ Dĩnh, Minh đang đi đến nhà ng‘ bị hại lấy thông tin ! Xe bị hỏng đành đi xe buýt, ai ngờ sẽ gặp cậu chứ

-À, Lệ Dĩnh, chút nữa cậu đi vs mình luôn nha ! _ Cơ hồ trong lời nói của Ánh Khiết có chút đe dọa

-ĐK, mình cũng đang rảnh mà ! _ Tr ‘c khi xuống trạm tiếp theo cùng Ánh Khiết nó bảo tạm biệt Vương Tuấn đã

-Vương Tuấn, anh hãy đưa cái này cho Phong Đăng _ Nó ôm Vương Tuấn như tạm biệt _ Ko cần nói gì đâu, anh ấy sẽ hiểu thôi ! Tất cả nhờ vào anh ! _ Nói xong nó liền đi xuống bỏ Vương Tuấn trầm mặc trên xe

Vương Tuấn thò tay vào túi áo, tr‘c khi ôm Vương Tuấn nó đã nhanh tay bỏ đt vào túi Vương Tuấn. Vương Tuấn cũng ko chậm trễ đến chỗ Phong Đăng làm vc

-CÓ chuyện gì ko ? Lệ Dĩnh hôm nay chưa đến ! _ Phong Đăng hình như có ác cảm vs Vương Tuấn thì phải

-Lệ Dĩnh bảo tôi đưa cái này cho anh, bảo anh sẽ hiểu ! _ Phong Đăng mở đt mà Vương Tuấn đưa cho thì hàng loạt tin nhắn nhấp đã lưu hiện ra. Còn có cả thiết bị theo dõi !

22. Chương 20

Mặt Phong Đăng càng ngày càng đen, bỏ mặc Vương Tuấn ngơ ngác

-Chị Phương ! _ Phong Đăng lao vào phòng làm vc chị trưởng phòng của nó

-Có chuyện gì vậy ?

Phong Đăng kéo chị Phương _ chị trưởng phòng của nó _ vào phòng khóa trái cửa

-Nội bộ chúng ta có nội gián ! _ Phong Đăng nghiêm mặt

-Chuyện này tôi cũng thấy lạ, mấy nhiệm vụ liên quan đến hàng trắng và vũ khí phi pháp của tổ chức mới nổi gần đây đều thất bại ! _ Chị Phương mặt suy nghĩ

-Ng' đó là ... _ Phong Đăng thì thầm vào tai chị Phương _ Cô ấy nói là phải giữ bí mật khi có bằng chứng cụ thể mới bắt đk ! Còn bây h tôi đi tìm Lê Đình ! _ Phong Đăng thực sự rất lo lắng cho nó

Phong Đăng đi theo thiết bị định vị trên điện thoại thì đến một khu nhà 1 tầng bỏ hoang ở ngoại ô sát gần vực. Ở đây hoang vu, ko thấy một bóng ng'

Nhưng Phong Đăng ko hề biết rằng mình đã đến quá muộn, ngôi nhà đó đã cháy rụi và đổ sập hoàn toàn. Điều này càng làm Phong Đăng lo lắng, Phong Đăng còn ngửi thấy mùi xăng nồng nặc, rõ ràng là cố ý phóng hỏa. Phong Đăng lao vào đồng hồ tắt tìm nó mà đầu óc hi vọng rằng nó ko ở trong đó

Tua lại tr'c đó nửa tiếng

-Lê Đình, cậu chắc biết rồi đúng ko ? _ Ánh Khiết đứng đằng sau, đặt nhẹ 2 tay lên vai nó, ghé vào tai nó nói

Nó bây h đang ở tình thế vô cùng khó coi : 2 tay bị trói ở đằng sau, căn nhà này lại nồng nặc mùi xăng. Ko cần nghĩ cũng biết Ánh Khiết định làm gì.

-Hóa ra đúng là cậu ! _ Nó cười chua xót _ Tại sao cậu lại tạo phản, bọn mình đối xử vs cậu đâu có tệ !

-Cậu nghe nói vì tình yêu, con ng' có thể làm tất cả ko ? _ Ánh Khiết nhìn xa xăm

-Tình yêu ? _ Điều này mới làm nó ngạc nhiên

-Anh ấy là ng' cầm đầu băng nhóm buôn lậu mà chị Phương đã giao cho cậu đấy ! _ Ánh Khiết như nhắc cho nó nhớ _ Mình gặp anh ấy trong một lần thi hành nhiệm vụ. Anh ấy đã cứu mình. Anh ấy hơi lạnh lùng nhưng rất dịu dàng. _ Trong mắt Ánh Khiết đầy mơ màng

-Nhưng cậu vì tên đó mà làm mấy chuyện có lỗi vs lương tâm liệu có đáng ko ? _ Nó cố khuyên nhủ Ánh Khiết

-Dù sao cậu cũng ko thể sống _ Ánh Khiết mở nắp chiếc bật nửa rồi đập vào gần chỗ nó

Ngọn lửa bén rồi cháy lan ra khắp nhà. Ánh Khiết nhanh chân ra khỏi ngôi nhà, đứng cách xa cửa một khoảng cách an toàn để chắc chắn ng' bên trong ko thể ra khỏi.

-Cậu coi thường mình quá ! _ May mà con dao nó lấy ở chỗ Kiến Hoa cũng ko tệ, rất bén

-Coi như tớ đã chết ! Nhưng cậu ko thắng đk đâu ! _ Nói vậy như nó đang dần thiếu ko khí, Ánh Khiết vẫn đang đứng tr'c cửa nhà khiến nó ko còn đường lui. Mắt nó càng ngày càng mờ, đầu ngày càng nặng

-Đánh liều vậy ! _ Chắc ở sau nhà từng có sân nhưng sạt lở nên b'c ra cái là rơi xuống vực ngay. Nói là vực nhưng cũng ko cao lắm, ở dưới còn có một khu rừng, xa xa là một thôn nhỏ. Nó gieo thân mình xuống, có làm giảm bớt thiệt hại ình bằng cách bám vào mấy cây mọc từ đất đá trên vực mà từ từ rơi xuống. Nhưng ko phải lúc nào cũng thuận lợi.

23. Chương 21

Do ảnh hưởng của khói nên nó hơi choáng, mấy lần trượt tay. Khoảng thờ gian này làm nó nhớ đến lúc nhảy dù trong khi làm nhiệm vụ. Chỉ tiếc là lần này ko có dù. Nó cười trừ nhưng bây h ko thể nhếch mép, đầu nó đau như búa bổ, còn tay thì đau buốt ko còn cảm giác.

Nó rơi vào một cây cao rồi tiếp đất một cách 'an toàn'. Nó cố gắng đi về phía thôn làng nhưng thân mình lại ko theo ý muốn, cứ nằm im tại chỗ bất động

-Ko đk ngủ ! _ Dù đã trấn an chính mình nhưng mi mắt cứ sụp xuống khiến lòng nó ko khỏi lo sợ. Chẳng lẽ phải bỏ cuộc ? Nó từ từ ko còn ý thức

TRở lại với Phong Đăng, anh tự nhủ nếu mình tìm đến nó sớm hơn thì tốt ! Anh gọi một vài ng' đến tìm kiếm vì ko muốn kinh động đến hung thủ. Lòng anh đau như cắt. Anh cố gắng tìm trong đồng đồ nát một tia hi vọng : hi vọng nó còn sống.

oOo

Nó từ từ mở mắt, mùi thuốc khủ trùng sộc vào mũi nó khiến nó nhúu mày

-Cô tỉnh rồi ! _ Một cô gái trẻ ăn mặc hầu gái nói vs nó

-Đây là đâu ? sao tôi lại ở đây ? _ Nó nhìn xung quanh, đây ko phải khu rừng lúc nãy, khung cảnh lại vô cùng lạ lẫm .

Cô hầu nữ chưa kịp trả lời thì một ng' mặc áo bác sĩ đi vào khám cho nó

-Cô thấy trong ng' như thế nào ? _ Sau khi đã nghe nhịp tim.... Thì bác sĩ tháo tai nghe hỏi

-Tôi là ai? Tôi đang ở đâu thế này ? _ Nó tỏ ra ngạc nhiên và có phần hoảng sợ

-Cô ta sao rồi ? _ Một anh chàng thanh niên cao ráo, đẹp trai nhưng trông lạnh lùng b'c vào

-Hình như cô ấy bị mất trí nhớ. Phần bụng bị thương đã đk khâu rồi, mấy vết thương khác chỉ là ngoài da, bôi thuốc rồi thì ko phải lo ngại_ Ông bác sĩ chào tạm biệt rồi ra về. Tên đó nhìn nó một lượt rồi bắt daxwdc dĩ thở dài

-Tôi sẽ cho cô ở đây vs điều kiện khi đã khỏe hoàn toàn thì làm giúp vc, cô ko thể ăn ko đk ! _ Nói xong tên đó đi luôn

-Ai vậy ? _ Nó giả vờ ngơ ngác, quay ra hỏi cô hầu gái

-Đây là cậu chủ Từ Vũ, chủ căn nhà này !

Nó đành nghe theo lời cậu chủ Từ Vũ, bây h thì làm mấy việc vặt rồi đợi khi vết thương lành mới phải ‘ lao động khổ sai’

-Dương Vi, lên đưa bữa sáng cho cậu chủ đi ! _ Chị Lan, ng' giúp vc ở đây vô cùng mến nó. Còn cái tên Dương Vi là tên nó bảo có tên để gọi vẫn tiện hơn

-Vâng! _ Nó bê khay bữa sáng lên phòng Từ Vũ thì thấy một cảnh tượng....

Tr'c khi nó mở cửa vào thì Từ Vũ đang chuẩn bị tắm đang đứng cạnh bàn cạnh giường cởi áo ra thì nó b'c vào. Từ Vũ đơ ng' còn nó cũng chẳng thêm đỏ mặt

24. Chương 22

Nhưng đột nhiên mắt nó sáng lên khiến Từ Vũ bất giác lấy tay che đi phần ngực và phần bụng săn chắc.

-Đáng lí phải khoe ra mới đúng ! _ Từ Vũ tự cười chính mình

-Sao anh có món đồ này vậy ! _ Nó đặt khay thức ăn trên bàn, nhanh chân chạy đến chỗ có dây chuyền _ Maltese Gimlet ! Màu xanh lục Quá đẹp

-Sao cô biết ? _ Từ Vũ vội mặc chiếc áo vào

-À.....à Hôm mấy tôi xem trên tv _ Nó đánh trống lảng, ko thể để Từ Vũ biết rằng dây chuyền cho nam này Từ Phong cũng suýt có một bộ do nó tặng nhưng đến chậm chân nên hết hàng _ Vậy cậu chủ ăn đi, tôi ko làm phiền ! _ Nó nói xong đã đóng cửa đi mất

-Cô ta ko hề để thân hình chuẩn này trong mắt sao? _ Từ Vũ nhìn thân hình ko thể chuẩn hơn của mình rồi thở dài. Nó đâu có biết là hàng nghìn cô gái vì ngoại hình của Từ Vũ mà xin chết.

Vết thương nó liền lại rất nhanh, xử lý kịp thời nên ko để lại sẹo

-Hà ... _ Nó hà hơi lên cửa kính rồi lấy khăn chà sạch bong mới mãn nguyện

-Ánh Khiết ? _ Nó giật mình khi nhìn thấy cô gái bước ra từ chiếc xe đang đỗ ở tr'c cổng

-Chẳng lẽ ..._ trong đầu nó cái ý nghĩ Từ Vũ đứng sau tất cả, vì Từ Vũ mà Ánh Khiết chấp nhận từ bỏ ng' bạn, ng' đồng nghiệp của mình

Ánh Khiết vào bàn chuyện vs Từ Vũ. Nó lấy cớ mang n'c lên để nghe lỏm thì Ánh Khiết mặt có ngạc nhiên, có thất vọng, có hối hận.

-Sao cậu...._ Ánh Khiết ko biết phải nói như thế nào. Từ lúc đó đến nay, Ánh Khiết đinh ninh rằng nó đã chết, còn hóa vàng cho nó nữa ! Nếu Lệ Đình còn sống thì phải khai mình ra chứ ! Ánh Khiết lo lắng

-Chắc cô là bạn của cậu chủ ! _ Nó nở nụ cười thân thiết

-Chuyện này là sao ? _ Ánh Khiết hướng đôi mắt về phía Từ Vũ

-Tôi nhật đk cô ấy trong lần đi lấy hàng. CÔ ấy bị mất trí nhớ ._ Nghe đk câu sau Ánh Khiết như thở phào
Nó đi ra ngoài nghe ngóng

-Lão Đại bảo sẽ cho cậu một địa bàn để làm ăn, chỉ cần công ty cậu để rửa tiền. Cậu nên đồng ý! _ Ánh Khiết như cầu xin

-Bảo vs Anh 2 tôi cảm ơn lòng tốt của anh 2. Nhưng tôi ko thích làm mấy chuyện đó. Làm vậy cóm tóm đk thì tôi chỉ có n'c vào nhà đá bóc lột! Vs lại tôi còn trẻ, sự nghiệp đang trên đà phát triển, cô cũng biết rồi đó. Thằng nào ngu đi đâm đầu làm mấy vụ phi pháp đó _ Giọng nói Từ Vũ đùa giỡn

-Cậu nên suy nghĩ lại đi ! _ ÁNh Khiết nói xong thì bỏ về.Ánh Khiết cũng biết tuy Từ Vũ là thành viên của bang hội nhưng với thực lực của anh ta lão đại còn phải nể phục và cẩn trọng. Nếu anh ta phục tùng thì bang hội như hổ mọc cánh, chỉ có lợi chứ ko có hại.

25. Chương 23

Cánh tay nó đập mạnh vào tường khiến cánh tay đau buốt nhưng nỗi đau của nó đâu phải là thể xác. Ko ngờ Ánh Khiết còn lạc lối hơn nó nghĩ. Tại sao ? Đáng lý ra thì ng' như Ánh Khiết, ng' đã dấn thân vào hồng trần thì phải biết đâu là thật, đâu là lợi dụng chứ. Tên đó làm sao yêu Ánh Khiết chứ. Kể cả tên đó nói yêu Ánh Khiết đi chẳng nữa thì nó cũng ko tin.

-Dương Vi à ! _ Nó vội vàng gạt tâm trạng sang một bên, chạy xuống xem chị giúp vc gọi nó cái gì

-Dạ!

-Em giúp chị một chút nhé ! Chị đi toilet chút ! _ Chị giúp vc mót quá đành nhờ nó bấm hành hộ

-CHị cứ từ từ mà đi! _ Nó cười trêu

-Con bé này ! _ CHị giúp vc đánh đùa

Nó cầm dao lên, thái từng lát hành, nước mắt cũng từ từ chảy xuống.

-Lần nào cũng vậy, bấm hành mà n'c mắt chảy hoài ! _ Nó lấy tay lau n'c mắt, miệng cười tự nhủ

Từ Vũ khát n'c bèn xuống bếp lấy n'c thì thấy cảnh tượng khá thú vị liền ở lại xem

-Tại sao cậu lại làm vậy chứ ! _ Một tay thái hành, một tay lau n'c mắt. Nó nói khá nhỏ nhưng vẫn lọt vào tai Từ Vũ

-Mọi ng' đối xử vs cậu đâu có tệ mà cậu lại phản bội mọi ng' chứ ! _ N'c mắt nó chảy càng nhiều

-Em thái xong rồi, vậy em ra vườn làm vc nhé ! __ Nó nói vọng vào để chị giúp vc biết rồi đi nhanh ra nhà kính

Nhà kính ở đây nói lớn cũng ko lớn, nói nhỏ cũng ko nhỏ. Chỉ là đi thăm hết khu vườn và thưởng thức cũng phải hết 2 tiếng

-Đúng là ở đây tâm trạng vẫn thư thái ! __ Vì đang buồn, ko để ý mọi chuyện xung quanh nên nó ko biết Từ Vũ đang đi theo

Một tay nó cầm bình tưới, một tay lau n'c mắt cứ rơi trên khuôn mặt nhỏ xinh. Dù có thể đối mặt vs Ánh Khiết, ng' đã từng suýt giết mình nhưng trong thâm tâm thì đau lòng vô cùng.

-Cậu thật ngu ngốc, tên đó mà cậu cũng thích đk sao ? Thích mà giết bạn mình, đồng nghiệp mình sao! __ Nó ko thể tin là ranh giới giữa tình bạn và thù hận lại gần nhau đến thế

Điều này làm Từ Vũ hơi ngờ ngợ rằng nó ko hề mất trí nhớ và có một mối quan hệ vs 'chị hai' . Từ bạn bè trở thành kẻ thù ? Điều này càng làm Từ Vũ thêm hứng thú

Khi đã giải tỏa hết lòng mình, nó để một bộ mặt vui vẻ như ko có chuyện gì xảy ra, tiếp tục làm công vc của ng' giúp vc

-Dương Vi, cậu chủ bảo em vào kì lưng cho cậu ấy ! __ Nó cũng chẳng bận tâm mấy , cầm khăn lau, chuẩn bị vào phòng tắm Từ Vũ. Từ Vũ đã ngồi trong bồn tắm chờ nó. Nó đưa cho Từ Vũ khăn lau, anh lấy khăn quần nửa dưới của mình rồi ngồi xuống để nó kì lưng ình

26. Chương 24

Nó xắn tay áo kì cho Từ Vũ , nó chẳng bận tâm đến thân hình quyến rũ ng' khác giới của Từ Vũ mà chỉ thờ dài, lúc tr'c nó cũng hay kì lưng cho Vũ Phong lên cũng chẳng ngại ngần gì. Kể cả để ý thì tâm trạng bây h nó lại đang nhớ ng' thân, nhớ Vũ Phong và những ng' khác. Từ Vũ lại tưởng nó thờ dài che body của mình thì vội nhìn xuống.

-8 múi đầy đủ, cơ bụng - cơ ngực vô cùng săn chắc, chẳng lẽ yêu cầu cô ta cao hơn nữa ? __ Từ Vũ cũng khê thờ dài

-Có phải cô ko hề mất trí nhớ đúng ko ? __ Từ Vũ lấy lại tinh thần

-Cậu chủ nói gì kì vậy ! __ Vấn đề này sớm muộn gì ng' trong nhà cũng sẽ nhận ra nên nó cũng chẳng vc gì phải quá sợ hãi

-Cô ko cần phải giấu ! Dường như cô có quan hệ vs 'chị 2' đúng ko? __ Từ Vũ cười như ko cười

-Xong rồi! Tôi đi đây ! __ Nó đang đứng dậy nhưng chân hơi tê nên cong 2 tay vào đầu gối để lấy lại cảm giác

Từ Vũ tưởng nó định đi ra liền qua lại phía sau giữ nó lại thì va vào nó khiến nó rơi xuống bể tắm hình tròn to dùng đằng sau

-Ừm.... __ Nó hơi giật mình, ngoi lên khỏi mặt n'c. Áo sowmi ướt để lộ áo trong màu đen, quần bò ngắn ngấm nước. Quần áo ướt bám chặt vào da thịt khiến Từ Vũ có thể nhìn thấy từng đường cong quyến rũ trên ng' nó

-Chỉ cần cô nói tôi có thể giúp cô ! __ Từ Vũ cũng chán, lâu nay ko có kịch xem nên lần này muốn thử xem nó là ng' như thế nào

-Kéo ! __ Nó đưa tay ra, Từ Vũ một tay kéo nó lên, một tay thì ko quên giữ khăn khăn tắm để khỏi tuột

-Chị hai của anh là Ánh Khiết , từng là đồng nghiệp của tôi ! Đã từng ! __ Nó nhấn mạnh 2 từ cuối, cố giữ nét bình tĩnh __ Tôi muốn chứng cứ để buộc tội tên đã quyến rũ cô ấy !

-Bên nào thú vị thì tôi theo, từ mai, cô làm thư kí cho tôi thì cô có thể gặp mặt và lấy thông tin của bọn chúng! __ Từ Vũ mỉm cười

-Thư kí ?

-Tôi là Phó chủ tịch công ty nhà họ Đại ! Bọn chúng mượn mượn công ty này làm máy rửa tiền ! Cô có đồng ý ko ? Ngoài ra vẫn phải làm vc cho công ty ! __ Từ Vũ nhắc nhở

-Nhà họ Đại ? __ Chẳng lẽ đây là con cả nhà họ Đại, anh của Đại Vỹ ? Sao lại có duyên gặp cả nhà thế nhỉ !

-Có vấn đề gì à ? __ Chắc cô bé đang thăm ngưỡng mộ và tìm cách lấy lòng mình đây mà. Nhà họ Đại kinh doanh đa ngành, có thể lực lớn, là con gái mấy ai ko biết nhà họ Đại

-Ko vấn đề ! __ Nó thực sự muốn vạch trần bọn chúng càng nhanh càng tốt

Nó nhanh chân đi tắm rồi đi ngủ

-Dương ... À mà tên thật của cô ta là gì nhỉ ? Thôi kệ ! DƯƠNG VI ? __ Từ Vũ từ dưới nhà gọi vọng lên

-Tôi xong rồi ! __ Nó mặc đầm voan dễ thương màu đen khiến Từ Vũ ko khỏi động lòng

27. Chương 25

Cả 2 ng' lên xe rồi phi về hướng công ty nhà họ Đại

-Cô định làm gì khi đã có đk chứng cứ buộc tội lão đại tôi ? __ Từ Vũ ngồi trên xe quay ra hỏi nó

-Bắt hãn chịu sự trừng phạt của pháp luật và buông tha cho Ánh Khiết ! __ Nó nhìn ra ngoài cửa xe

-Ko phải ý đó, tiếp theo cơ ! __ Từ Vũ vội giải thích

-TRở về nhà ! __ Nó bây h rất nhớ mọi ng', có khi bây h Anh 2 nó đang lục tung thành phố để tìm nó đây chứ. Bất giác nó thở dài

-Vậy nếu lão đại ko buông tha cho bạn cô thì sao ? __ Từ Vũ thấy nó thở dài liền chuyển chủ đề

Vừa vặn lúc đấy đến nơi, Từ Vũ liền đi xuống mở cửa xe cho nó

-Vậy tôi sẽ giết anh ta ! __ Nó xuống xe, giọng nhỏ nhẹ nhưng ánh mắt thì lạnh lùng, khác vs nó mọi khi

Cả 2 lên phòng chủ tịch báo cáo về dự án đầu tư lần này. Mấy cô nhân viên nhìn thấy nó đi cạnh Từ Vũ đã bắn ánh mắt tóe lửa về phía nó. Nó chỉ biết đi nhanh theo Từ Vũ vào phòng Chủ tịch

-Ba, chuyện nhà đầu tư lần này __ Từ Vũ chưa nói hết câu thì đã bị chặn lại

-Ở công ty thì gọi ta là Chủ tịch __ Ông Đại Kỳ nâng chiếc kính đang đeo lên, ng' đang ở trong đó chính là OMG ... Đại Vỹ. Đại Vỹ nhìn thấy nó thì như ko tin vào mắt mình, lao đến chỗ nó

-Lệ Dĩnh, em ở đâu mấy hôm nay vậy ? CỐ biết anh đi tìm em mấy hôm nay rồi ko ! CỐ bị thương ở đâu ko ? ẮN uống đầy đủ chứ ? __ Đại Vỹ hỏi ko để nó trả lời, nhìn đi nhìn lại để xem nó có ổn ko

Nó giả vờ sợ hãi, rút bàn tay mà Đại Vỹ đang nắm lại nhìn như cầu cứu Từ Vũ

-Cô ấy ko phải Lệ Dĩnh gì gì đó mà em nói đến ! CÔ ấy là ... Dương Vi, mồ côi, anh thấy cô ấy làm vc tốt nên giữ cô ấy làm thư kí ! __ Từ Vũ kéo nó ra đằng sau

Đại Vỹ ko ngờ trên thế giới lại có 2 ng' có ngoại hình giống nhau như giọt n'c mà lại ko phải chị em sinh đôi

-XIn lỗi ! __ Mặt Đại Vỹ trầm hẳn xuống. Từ Vũ bắt đầu ko thể coi thường nó rồi, nếu nó là ng' mà Đại Vỹ nói đến thật thì nó vô cùng lợi hại , làm một ng' ko gần nữ giới như Đại Vỹ phải nhớ đến

-Ba, cho con nghỉ thêm một thời gian nữa đk ko ? _ Đại Vỹ quay ra cầu xin ông Đại Kỳ

-Con bé đó ko sao đâu ! Có khi còn ăn ngon ngủ khỏe ấy chứ ! Chắc là còn chuyện gì khó nói chưa thể xuất hiện thôi ! _ Nói xong ông quay ra nhìn nó đầy ẩn ý

Đúng là gừng càng già càng cay ! Nó biết ông Đại Kỳ đã nhận ra nó nhưng ko có ý vạch mặt nên nó tỏ phả nhẹ nhõm

-Nhưng _ Đại Vỹ chưa nói hết câu đã bị ba mình chặn lại

-Nếu nó biết đk con như vậy nó sẽ trách ta đấy ! _ Ông Đại Kỳ ko cho Đại Vỹ nghỉ nên Đại Vỹ ko còn cách nào khác, xuống phòng làm vc. Từ khi nó mất tích, công việc còn lại đổ dồn lên đầu ông và Từ Vũ. Bây h ông biết nó đã an toàn nhưng lại phủ nhận về thân phận mình nhưng cũng tốt, nó vẫn sống, đến khi Đại Vỹ biết chắc nhảy căng lên quá

28. Chương 26

Từ Vũ báo cáo công vc rồi cũng về phòng làm vc. Từ Vũ nhận đk điện thoại từ phòng tiếp tân

-CÓ chuyện gì ?

-Có ng' tên Phương nói có hẹn tr'c vs Phó Chủ tịch !

-Để anh ta lên

Từ Vũ quay sang nhìn nó

-Vậy ra cô là Lệ Dĩnh ! Sao cô ko cho tôi biết ? _ tên hay như vậy mà ko nói, nhìn cách Đại Vỹ hoảng hốt, xin nghỉ mấy ngày đi tìm nó cũng biết nó rất quan trọng vs em mình. Điều này làm Từ Vũ hơi khó chịu

-Anh đâu có hỏi ! Mà ng' sắp lên là ai vậy ? _ Chẳng lẽ là khách hàng làm ăn

-Chẳng phải cô muốn gặp lão đại hay sao , đây là cơ hội tốt còn gì ! _ Từ Vũ ngả ng' ra ghế

-Lão đại ? _ Nó bất giác sợ hãi, cảm giận và tò mò

‘cạch’, một chàng trai trẻ tuổi, mái tóc màu vàng nổi bật, mặc âu phục lịch lãm nhưng lại trông vô cùng lạnh lùng

-Từ Vũ, rất vui khi gặp cậu !

-Anh Phương, để anh phải đến tận đây tìm tôi thì chắc là chuyện lớn rồi ! _ Từ Vũ mời tên đó ngồi

-Cô gái này là ? _ Duy Phương-lão đại của Từ Vũ nhìn nó từ trên xuống

Mặt nó bây h rất kì cục, nửa xanh nửa đen

-Bây h nên làm gì ? Hắn ta wor tr'c mặt mình rồi, liệu có nên giết hắn hay ko ? _ Tay nó bấu chặt vào nhau để tay khỏi run nhưng tay nó vẫn run ko ngừng

-Cô ấy cùng phe vs chúng ta. Chuyển nhận hàng lần tr'c là cô ấy sử lý ! _ Chuyển hàng lần tr'c ? Nó thắc mắc lời nói của Từ Vũ

-Ra là thế. Thế Từ Vũ, cậu suy nghĩ sao về lời nói của tôi ? _ Duy Phương nhìn thăm dò Từ Vũ

-Ý tôi vẫn thế, đại đột gì mà làm mấy vụ phi pháp đó ! _ Từ Vũ cười cười

-Cậu ko nể mặt tôi sao ? _ Duy Phương cố gắng thuyết phục

-Tôi sẽ thuyết phục anh ấy nhưng vs một điều kiện _ Nó bây h mới lên tiếng

Từ Vũ giật mình nhìn nó

-Điều kiện gì ? __ Duy Phương quay ra nhìn nó, khi nhìn vào đôi mắt đỏ nó bất giác sợ hãi
-Mày sợ cái gì ! Ánh Khiết đang chờ mày đó ! __ Nó tự nhủ __ Tôi muốn tham gia ! __ Nó lấy vẻ bình tĩnh
-Chuyện đó.... Cũng đk. Tôi chờ tin tốt của cô __ Nói xong Duy Phương đi mất
Chân nó mềm nhũn lại, ngồi phịch xuống ghế
-Những nhiệm vụ tr'c nó tìm đk cảm hứng trong công vc nhưng lần này nó lại sợ thất bại vô cùng. 2 tay ôm mặt, chống xuống gối. Nó ko thể ngừng run rẩy
-Chết tiệt, mình bị làm sao vậy chứ ! __ Nó cố gắng giữ vẻ bình tĩnh

29. Chương 27

Nó bất chợt cảm cảm thấy âm áp. Từ Vũ thấy nó như vậy, ko suy nghĩ mà ôm lấy nó an ủi
-Ko sao, mọi chuyện sẽ tốt thôi ! __ Từ Vũ vỗ về, nó ôm chặt lấy Từ Vũ như ng' sắp chết đuối nhặt đk phao cứu sinh vậy
2ng' cứ vậy đến khi nó lấy lại bình tĩnh Từ Vũ mới hỏi
-Sao em lại tham gia? Chẳng lẽ vì tìm chứng cứ mà em làm mấy vụ phi pháp đó ? __ Từ Vũ nhìn nó đầy hoài nghi
-Hình như anh chưa biết hết về em thì phải ! __ Nó ngửa ra ghế sofa
-Chuyện gì ?
-Em là cảnh sát ngầm! 1 công đôi vc mà ! __ Nó nhắm mắt thư giãn
-Cảnh sát ngầm ? __ Điều này làm Từ Vũ hơi ngạc nhiên
Nó nghĩ chắc bây h Phong Đăng cũng rối rít tìm nó mất ! Nó gạt tâm tư rồi bắt tay vào công vc của một thư kí
-Lão đại vừa nhắn tin, chiều nay chúng ta sẽ đi xem hàng, ko có Ánh Khiết nên em đừng lo.
Chiều nay? Vậy chiều nay nó thu thập cũng ko ít đâu
Buổi chiều, nó cùng Từ Vũ đi đến nơi mà Duy Phương nói, nó còn gắn trên cà vạt của Từ Vũ cái camera siêu nhỏ, để điện thoại ở chế độ thu âm. Nó lấy hết can đảm để vào cùng Từ Vũ.
Nơi mà Duy Phương hẹn là nhà hàng nhỏ, ko mấy nổi tiếng. Thấy có ng' vào, phục vụ liền niềm nở chạy ra
-Hai ng' đặt tr'c hay là ?
-Chúng tôi có dẹn vs anh Phương ! __ Từ Vũ mỉm cười
-Vậy mời đi theo tôi ! __ Phục vụ liền thay đổi thái độ rất nghiêm túc, cùng nó và Từ Vũ vào thang máy xuống đến tận tầng hầm
-Anh Phương đang ở trong đó đợi 2 ng' ! __ Nói xong phục vụ đã lên thang máy đi mất
Ở dưới đây có vô số bao lớn nhỏ, đi sâu vào trong là một xưởng chế biến bỏ hoang. Nếu nó đoán ko nhầm chắc chắn sau này tên lão đại kia sẽ lấy nơi này làm căn cứ hay sản xuất ma túy
-Từ Vũ , cậu làm tôi đợi mãi ! __ Duy Phương cười cười __ Cô em này cũng ko tệ, thuyết phục đk cậu đúng là ko thể coi thường ! __ Duy Phương trong lòng dần có hứng thú vs nó
-Đây là Đường Yên, ng' yêu tôi ! __ Duy Phương giới thiệu về cô gái đứng bên cạnh, cô gái đó rất xinh, da trắng, mặc đồ trung hoa ngắn vô cùng quyến rũ, tóc búi lên cao.

Ng' yêu ? Vậy ÁNh Khiết là gì của anh ? Chỉ là quân cờ để anh lợi dụng ? nó muốn lao đến chỗ Duy Phương để tra hỏi nhưng bị Từ Vũ chặn lại.

-Vậy anh cho tôi xem hàng chứ ? _ Từ Vũ vội đổi chủ đề

-2 anh đi vs nhau đi, bọn em ở lại hàn huyên ! _ Đường Yên liếc mắt đưa tình vs Duy Phương

30. Chương 28

Nó dùng ánh mắt nói vs Từ Vũ rằng ko sao, cứ đi đi. Từ Vũ liền đi vs Duy Phương ra xem chất lượng hàng. Đường Yên thấy họ vừa đi ra liền khóa trái cửa

-Cậu tên gì ? _ Đường Yên ngồi xuống ghế

-Dương Vi ! _ Nó ngồi đối diện

-Cậu là gián điệp đúng ko ? _ Ng' ta bảo con gái có giác quan thứ 6 vô cùng nhạy bén. Nhìn biểu hiện từ khi đến đây Đường Yên đã thấy nghi ngờ rồi

-Cậu ... Làm gì có chuyện đó ! _ Chẳng lẽ đã đi đến đây mà kế hoạch còn thất bại hay sao ! Nó toát mồ hôi dù cho có mặc áo sơmi và quần bó

-Cửa ở đây cách âm, ở ngoài hoàn toàn nghe thấy . Vs lại mình kiểm tra rồi, ở đây ko hề có máy quay hay máy nghe lén, yên tâm đi ! _ Đường Yên tiết lộ về thân phận _ Anh trai mình bị tên Phương này giết vì giám cản đường hắn, mình đã ở bên cạnh hắn hơn 2 năm trời, lấy đk sự tín nhiệm nhưng hắn làm ăn rất cẩn mật. Phụ nữ luôn có giác quan thứ 6, nhìn thôi mình cũng biết cậu là ai. May mà mình lọt vào mắt xanh của hắn, ko thì hắn chắc chắn ỉnh vào đồng hàng hóa của hắn rồi ! Cầm lấy ! _ Đường yên giúi vào túi quần nó một cái thẻ nhớ

Cả 2 đi ra khỏi phòng thì vừa lúc Từ Vũ và Duy Phương kiểm tra xong lô hàng

-Hợp tác vui vẻ ! _ Cả 2 bắt tay rồi nó và Từ Vũ lên xe ra về

Trên xe Từ Vũ, nó cũng ko thể tin mọi chuyện lại suôn sẻ như vậy ! Chẳng lẽ là có bẫy ? Vì nghi ngờ lên tr'c khi đi nó đã lén đặt máy quay trộm trên cổ áo của Đường Yên.

-Thế nào rồi ? _ Nó hấp tấp

-Có lô ma túy, thuốc nổ, súng và ng' ! – Từ Vũ lấy cái kẹp có camera đưa cho nó

-Ng' ? _ Lần này hình như Duy Phong muốn làm ăn lớn hay sao mà tàng trữ nhiều chất cấm và phi pháp như vậy

-Đừng lo, giờ họ vẫn ổn. Thành sau lô ng' mới đưa vào hoạt động nhưng cũng ko thể chủ quên, tên Phương đó nói ngày giờ có thể bị thay đổi.

Nó trầm ngâm, chợt nhớ đến cái thẻ nhớ mà Đường Yên vừa đưa liền lấy laptop nhét vào. Trong đó có vô số những hình ảnh, video , những đoạn ghi âm ghi lại lúc tên Duy Phương dẫn Đường Yên đi xem hàng hay giao dịch.

-Vậy là bằng chứng quá rõ ràng rồi ! _ Từ Vũ thấy mừng thay cho nó.

Tối đó nó ngủ rất ngon. Nhưng hôm sau điều làm nó lo lắng chính là khi mở thiết bị theo dõi trên ng' Đường Yên thì ko có hình ảnh. Dường như đã có những va chạm rất mạnh xảy ra.

Nửa tiếng sau thì lại ko có bất kì tiếng động lạ nào, chỉ nghe thấy tiếng nhỏ giọt và tiếng giống như nhà máy đang làm việc. Nó liền kết nối vs thiết bị trên ng' Đường Yên

-Đường Yên ! Đường Yên ? Cô có nghe thấy tôi nói gì ko ? Nếu nghe thấy thì trả lời đi !

-Dương Vi ? _ Giọng nói có chút khó khăn

-Sao vậy ? Cô đang ở đâu ? _ Nó gấp rút

-Tôi ko biết. Duy Phương, anh ... anh ta đã biết tôi là nội ... nội gián ! _ Đường Yên cố gắng giữ hơi thở ổn định để giải thích cho nó.

-Được rồi, mọi chuyện để sau. Cô hiện tại có biết mình ở đâu ?

-Tôi ko biết, ở đây ... có rất nhiều dụng cụ y tế han rỉ ... Tôi nghĩ đây là ... bệnh viện bỏ hoang ...

-Còn gì nữa ko ? _ Nó thực sự là gấp rút, bệnh viện bỏ hoang ? Đây phải chỉ có 1,2 cái đâu !

-Hình như ... có mùi than ! _ Đường Yên ho sặc sụa

31. Chương 29

Nó tìm kiếm thì chỉ thấy duy nhất bệnh viện Bác Ái đã bỏ hoang hơn 2 năm tr'c vì bên cạnh có xưởng sản xuất than gây ô nhiễm ko khí, dù kiện nhưng xưởng đó ko hề đóng cửa mà còn mở rộng quy mô. Đến bây h có khi tòa án còn đang phán xét có nên phạt hay ko ấy chứ !

Nó phi xe nhanh tới đó, chỉ là ko biết Đường Yên đang ở phòng nào. Nó mở thiết bị tiếp tục kết nối

-Đường Yên, cô biết cô đang ở phòng bao nhiêu, tầng nào ko ?

-Hình như ... tầng 3

Nó lao lên tầng 3, kiểm từng phòng thì thấy một cô gái bị trói ở ghế, mặt mũi bầm dập, ng' đầy máu, thở ko ra hơi.

-Đường Yên ! Đường Yên ? Cố gắng lên ! _ Nó gọi xe cấp cứu rồi xem tình hình của cô

-Hắn ... hắn đã phát hiện ra rồi !

-Tôi biết ! Cô phải cố lên ! _ Nó cởi trói rồi xe cô nằm xuống nền nhà nghỉ

-Hắn ... Hắn rời ngày xuất hàng rồi ! ... Hắn bây h chắc đã ở bến cảng XY rồi ! Cô ... phải đến đó ... ngăn hắn lại ! _ Nói xong thì Đường Yên bất tỉnh .

Nó gọi cho Từ Vũ chăm sóc cho cô rồi phóng x era bến cảng mà cô vừa nói. Lòng nó hiện giờ như lửa đốt, chỉ mong có thể giải thoát Ánh Khiết và bắt tên Duy Phương lại.

-Bọn mày nhanh lên. Cảnh sát mà tới là chết cả lũ đấy ! _ Duy Phương tức giận hỏi thúc dục đàn em đem hàng từ xe lên thuyền để vận chuyển

Duy Phương anh rất tức giận, ko ngờ ng' đk anh ưu ái nhất lại phản bội anh. Anh dần dần nghi ngờ Đường Yên, lúc cô và nó nói chuyện đã lén đặt máy nghe lén, ko ngờ Đường Yên lại có dã tâm tiếp cận hắn từ tr'c. Cũng may anh cũng yêu thích cô nên mới cho cô sống, ko thì cô sẽ thành tổ ong vò vẽ dưới tay anh rồi.

-Anh cứ bình tĩnh !_ Ánh Khiết dịu dàng vuốt ngực anh

Nó lấp sau mấy thùng hàng lớn, nghĩ cách giải cứu, tuy đã gọi điện nhưng cảnh sát đâu thể đến ngay đk, có khi đến thì bọn chúng đã thoát rồi ! Nhưng nó ko ngờ cảnh sát biến lại đến nhanh như vậy, phút chốc đã bao vây mấy tàu hàng phi pháp của Duy Phương khiến anh tức giận đến nổi mặt biến sắc

-Cảnh sát đây, giơ tay lên ! _ Nó cầm khẩu súng

-CHết tiệt ! Nếu ai lại gần tôi liền bắn cô ta ! _ Duy Phong dí súng vào đầu Ánh Khiết. Ánh Khiết cũng ăn ý phối hợp

-Thả cô ấy ra ! ANh hãy đầu thú để đk hưởng sự khoan hồng từ pháp luật !

-Im đi, luật pháp là cái chó gì ! Nếu ko muốn cô ta chết thì chuẩn bị cho tao cái xe ! __ Duy Phương bây h ko còn lịch lãm mà trở nên vô cùng cộc cằn

Nó do dự nhưng lại lấy chìa khóa xe mình đáp cho hấn

-Đây là xe tôi ! __ Nó chỉ về phía xe nó __ Tôi đáp ứng rồi, anh cũng nên thả con tin ra chứ !

Duy Phương biết, lô hàng bây giờ ko cứu đk rồi nhưng hấn ko thể bị bắt, nếu trốn đk thì còn có thể gây dựng lại cơ ngơi này. Duy Phương thận trọng kéo Ánh Khiết đến gần xe nó, thấy ko có vấn đề thì lên xe chuẩn bị đi

-Cô lên làm gì ?

-Là sao ?

-Cô hết giá trị lợi dụng rồi, cùng lắm là công cụ sưởi ấm giường thôi ! Mang cô đi chỉ tổ vướng chân ! Chi bằng ... chết đi ! __ Duy Phương bắn 2 phát vào ngực Ánh Khiết

-Anh ...

Ánh Khiết ngã xuống, Duy Phương ko chậm trễ phóng xe hết tốc độ ra khỏi đó. Cô ko ngờ anh lại bắn cô, ko ngờ những ngày qua sự dịu dàng của anh chỉ là ảo tưởng. Cô thấy hối hận, thật sự thấy hối hận. Bây giờ thật lạnh lẽo, cô ko muốn chết, thực sự ko muốn chết.

-Ánh Khiết, đừng ngủ. Mình là Lệ Dĩnh đây ! __ Nó khóc, n'c mắt lăn dài trên má

Ánh Khiết ko ngờ còn có nó kề bên thế này

-Lệ Dĩnh ... xin lỗi vì đã ko nghe lời cậu ... nhưngMình ... mình thực sự ko thấy hối hận ... __ Ánh Khiết khóc, cô ko ngờ mình lại chết dưới tay ng' mà mình yêu thương nhất. Những ngày tháng đã qua như liều thuốc độc tình yêu, vô cùng ngọt ngào. Nhưng bây giờ cô mới nhận ra. Công cụ làm ấm giường ? Cô cười mỉa mai chính mình.

-Cậu đừng nói vậy ! Cố gắng lên, mình ko cho cậu chết ! __ Nó khóc nức lên, nhìn máu chảy ra và vết thương mà lòng nó đau nhói.

-Mình biết... Mình ko thể sống đk ... lâu hơn nữa !

-Cậu ko đk chết ... Ko đk chết tr'c mặt mình ! __ Nó gất gao ôm lấy Ánh Khiết như sợ cô biến mất vậy

-Lệ Dĩnh ... Mình thực sự xin lỗi .

-Đừng nói nữa, xe cấp cứu sắp đến rồi ! Cậu sẽ sống, sống thật hạnh phúc !

-Mình Mình như vậy ... mà cậu còn ở bên mình ... Mình

Nó khóc nức lên, hận xe cấp cứu chậm chạp, nếu như Ánh Khiết thực sự ko qua khỏi thì Duy Phương, anh nhất định sẽ phải trả giá

-Xin lỗi và ... Cảm ơn ... __ Ánh Khiết chìm sâu vào giấc ngủ , một giấc ngủ ngàn thu mà ko bao giờ tỉnh lại nữa.

-Kooooooooooooooooo __ Nó ôm lấy thân xác đang nguội lạnh của Ánh Khiết

-Mở mắt ra đi ! Mình ko chấp nhận lời xin lỗi đó của cậu ! Mở mắt và xin lỗi đến khi tở đồng ý mới đúng! Làm ơn ! __ Nó như cầu xin thần chết nhưng dường như thần chết ko hề nghe thấy lời van xin đó. Nhìn khoảng máu loang lổ, một màu đỏ thẫm, nó khóc, khóc đến khan cả tiếng.

- Duy Phương, tôi thề có trời, nhất định sẽ bắt đk anh, khiến anh chịu sự trừng phạt của pháp luật.

32. Chương 30 : Quảng Thời Gian Tìm Chứng Cứ

3 năm sau, tại n'c Mỹ xa hoa

-Chúc mừng 2 ng' !

Vô số khách mời dự tiệc lên tiếng chúc mừng đôi uyên ương đang tổ chức lễ cưới.

-Cảm ơn mọi ng' đã đến dự lễ cưới của chú rể Đường Chấn Vũ và cô dâu Hoàng Lý Lý !

Mọi ng' nhiệt liệt vỗ tay. Trong tiệc cưới có Vũ Phong, Phong Đăng, Từ Vũ Đại Vỹ và Vương Tử. Vì Hoàng Lý Lý là con gái của Hoàng Lăng Việt, là ông chủ của vô số các chi nhánh công ty đá quý và cổ phiếu. Ko ai trong giới kinh doanh ko biết công ty Hoàng Lăng.

Hoàng Lý Lý vô cùng xinh đẹp trong bộ váy cưới. Tóc làm tỉ mỉ trông trưởng thành và quyến rũ. Bên cạnh là Chấn Vũ mặc âu phục trắng, tóc vuốt lên trông đẹp trai vô cùng.

Vũ Phong, Phong Đăng, Từ Vũ Đại Kỳ và Vương Tử thở dài. Vũ Phong, Phong Đăng, Đại Kỳ và Vương Tử thì bị ba mẹ hối thúc cưới, họ cũng muốn cưới vợ đó nhưng chỉ là thời gian vừa qua, họ nhớ đến một cô gái dễ thương, ko sợ nguy hiểm. Lệ Đình, hiện giờ cô như bốc hơi vậy ! Haizzzz.

Từ Vũ thật sự mất liên lạc với nó. 3 năm tr'c, khi anh lo xong cho Đường Yên rồi đến bến cảng thì chỉ thấy cảnh sát đang áp giải mấy tên tay sai của Duy Phương. Ngoài xa còn thấy xác của Ánh Khiết, ngoài ra ko thấy nó và Duy Phương đâu hết. Anh cứ nghĩ rằng nó đã bị đưa đi cùng Duy Phương nên 3 năm qua tìm kiếm ko quả khó khăn. Ko ngờ đến sợi tóc cũng ko có dấu vết.

Mọi ng' khen ngợi, tán thưởng đôi uyên ương đến hết lời. Nghe nói chú rể là trẻ mồ côi, nghèo rồi gặp đk tiểu thư nhà họ Hoàng. 2 ng' yêu nhau say đắm. Ba mẹ vợ ko phản đối vì con rể có tài làm ăn. Chỉ mới vào làm thôi mà công ty Hoàng Lăng đã kí được 3 hợp đồng tổng trị giá lên đến hơn trăm tỷ. CỎ khi ba mẹ vợ còn yêu, quý con rể hơn cả con gái ấy chứ.

-Chấn Vũ, con có đồng ý lấy Lý Lý làm vợ

-Con đồng ý ! __ Chấn Vũ cắt ngang lời ông mục sư, giống như anh sợ sẽ có ng' đến phá đám vậy.

-Con có đồng ý lấy Chấn Vũ làm chồng dù cho

Lý Lý ngại ngùng, 2 má hơi ửng hồng, vô cùng duyên dáng

-Con ... Con đồng ý

-DỪNG LẠI !

Mọi ng' cùng quay ra nhìn tên phá rối bằng ánh mắt ko mấy thiện cảm. tên phá rối mặc áo choàng kín ng', có mũ che đi khuôn mặt trông vô cùng thần bí

-Lâu rồi ko gặp ... Duy Phương ! __ Tên quỷ rối cởi bỏ áo choàng, Chấn Vũ đứng hình, còn Từ Vũ thì giật mình, quay ra nhìn Chấn Vũ thăm dò.

-Anh còn nhớ tôi chứ ! __ Đó là một cô gái vô cùng xinh xắn, tuy mái tóc chỉ bôi qua loa nhưng ko làm mất đi vẻ đẹp của cô. Cô gái đó mặc quần short ngắn và áo ba lỗ trắng

-Lệ Đình ! __ Vũ Phong, Đại Vỹ, Phong Đăng và Vương Tử ko hên mà đồng loạt ồ lên, tâm trạng vui vẻ hẳn lên.

-Cô là ai? __ Chấn Vũ giả ngây, rất muốn giết chết nó luôn

- 3 năm. 3 năm là khoảng thời gian dài để tôi lần ra dấu vết của anh. Chỉ đáng buồn, nếu anh cứ đi xe của tôi thì tôi đã sớm bắt đk anh.

-Ha ha ha Cô đang nói gì vậy, tôi đâu phải ng' cô cần tìm !

-Anh đừng cười vội ! Thực chất tôi đã sớm tìm đk anh. Chỉ là tôi tìm thêm chứng cứ thôi !

Nó giờ ra một đồng giấy tờ

-Tôi đã tìm thấy khẩu súng anh bắn Ánh Khiết, kết quả trùng khớp với viên đạn anh đã bắn cô ấy. Cộng với lời khai và bằng chứng đã thu đk của Đường Yên, anh ít nhất cũng phải chịu án chung thân.

33. Chương 31 : Vạch Trần

Duy Phương định phản bác thì nó nói tiếp

-Tôi đã theo dõi anh từ khi anh sang Mỹ và bắt đầu tiếp cận Lý tiểu thư. Để gây dựng lại cơ ngơi tr'c kia của mình, tôi nghĩ anh phải bám vào nhà vợ mình để bòn rút từ từ. Còn về 3 hợp đồng anh mới kí đk, bên chủ đầu tư của họ có thể kiện anh tội bắt cóc và uy hiếp ng' trái phép. Anh dùng thủ đoạn bỉ ổi để khiến họ phải chủ động ký hợp đồng theo giá anh. Tôi cho rằng anh sẽ chết mục xương trong tù thôi !

-Cô nói láo ! __ Duy Phương hét về phía nó

-Lý Lý, anh yêu em là thật lòng ! Anh ko phải ng' cô ta muốn tìm, nhất định là cô ta nhầm ng' thôi ! Lý Lý , đừng tức giận ! __ Duy Phương cố gắng thuyết phục Lý Lý

“ Đường Yên, anh rất yêu em. Nếu em theo anh, anh sẽ cho em một cuộc sống hạnh phúc. Anh nhất định cho em là ng' phụ nữ giàu có nhất, đk tôn trọng, ko phải quỳ xuống cầu xin ng' khác” Một giọng nói từ máy ghi âm vang lên

-Duy Phương, anh có thể phẫu thuật gương mặt nhưng giọng nói thì ko thể thay đổi. Chỉ cần so sánh thì có thể biết đk có cùng một ng' hay ko .

-Chấn Vũ ... À ko, Duy Phương, tôi ko ngờ anh dám lừa gạt tôi trong thời gian vừa qua ! __ Lý Lý tức giận cực điểm, cư nhiên anh ta giám đem mình ra là đồ chơi, chơi xong rồi quăng đi ? Ko có chuyện đó đâu !

Duy Phương rơi vào thế bí, định chạy đến bắt Lý Lý làm con tin. Trong bữa tiệc, ai ai cũng hoảng sợ. Ông bà Hoàng vô cùng ngạc nhiên và tức tối. 2 ông bà đã sống lâu như vậy, ko ngờ lại bị một thằng nhãi dốt mũi. Ko phải có nó thì con mình sau này chắc chắn phải chịu khổ rồi.

Nhìn anh lao vào Lý Lý, nó chỉ cười mỉm

-Hự * bộp *

-Anh tưởng tôi dễ bị ăn hiếp sao ?

Anh bị đánh bật ra đất, ho sặc sụa, ko ngờ quen nhau lâu như vậy anh ko biết cô có võ, lại còn rất khỏe. Cô ta từ tr'c đến giờ luôn tỏ ra yếu đuối, thùy mị. Anh thật là chọn sai đối tượng mà.

Vì quan sát lâu rồi nên nó có thể nhận ra ngay Lý Lý ko phải loại con gái dễ đụng vào. Duy Phương nhanh chóng lấy lại tinh thần rồi định bắt đại một ng' trong bữa tiệc làm con tin.

-Bây giờ ko còn là 3 năm về tr'c nữa ! __ Nó nhanh chóng dùng tốc độ tối đa lại gần Duy Phương, dùng cùi chỏ ko thương tiếc nện vào bụng anh. Trong lúc đang hơi cúi ôm bụng thì bị tay phải nó đánh bảo cầm, tay trái thì ra thêm lực cho tay phải khiến anh bật ngửa ra sau.

Mọi ng' trong bữa tiệc ai cũng bị việc làm vừa rồi làm cho ngây ngốc một hồi.

-Tôi đã nói rằng một ngày tôi sẽ bắt anh chịu sự trừng phạt của luật pháp. Hôm nay chính là ngày đó.

Nó nói xong thì một vài ng' mặc đồng phục cảnh sát lao vào còng Duy Phương lại rồi giải đi. Vô số kí giả đến chụp ảnh, hỏi thông tin khiến ông bà Hoàng phải tiễn khách ra về rồi cũng biệt tăm.

-Em xin lỗi, em phải trả thù cho Ánh Khiết nên ko thể về nhà ! __ Nó nhận lỗi vs Vũ Phong

* Bốp * Vũ Phong đánh đầu nó. Nó ko dám phản kháng lại thì bị Vũ Phong ôm chặt vào lòng ngực.

-Em xin lỗi ! __ Nó ôm chặt lấy Vũ Phong, tham lam hít thở mùi hương thân thuộc bấy lâu nay đã rời xa

-Là em bắt hiếu ! __ N'c mắt nó trực trào ra

34. Chương 32 : Xuất Hiện Tình Dịch Đáng Gờm

Tại nhà nó, đông đủ Vũ Phong, Đại Vỹ, Phong Đăng, Từ Vũ và Vương Tử

-Ba

~ , tha cho con đi

--Ko ! __ Ba nó quay ngoặt mặt đi

-Mẹ ơi, mẹ nói vs ba đi. Con sẽ nghe theo lời mẹ. Tuyệt đối ko cãi lại !

-Honey à

Tha cho Lệ Đình đi !

-Honey, bênh con như vậy ko tốt đâu ! Tại em chiều hư khiến nó hơn 3 năm trời ko thèm về nhà !

-Honey

~~ __ Mẹ nó nũng nịu

-Ko là ko ! __ Ba nó nhất quyết

Mẹ nó chẳng thèm nhìn ba nó nữa, lạnh giọng nói

-Đại Kỳ, em đến với anh đây !

Ba nó lòi lại khiến mẹ nó rơi vào lồng ngực mình.

-Honey, anh xin lỗi ! Anh tha cho Lệ Đình, ngoan, ngoan !

Nó cười, chiều này của mẹ nó luôn thành công. Ba nó là chúa ghen, hoàn toàn ko thể chịu đk khi nhìn thấy mẹ nó ở bên ng' đàn ông khác mà thân mật. Kế hoạch thành công. Nó mừng thầm trong lòng.

-Rồi, ba tha cho con rồi. Bây giờ con phải làm theo lời mẹ ! __ Mẹ nó cười đều

-Mẹ ... mẹ __nó lạnh sống lưng

-Có một anh chàng là giám đốc, con trai bạn mẹ. Cô ấy cũng muốn một đứa cháu, mẹ cùng cô ấy định đính ước ! __ Mẹ nó cười nham hiểm

-Ba

~ __ Nó cầu xin ba nó

-À, ừ thì Con nên nghe theo mẹ con đi ! __ Ba nó bị mẹ nó liếc xéo ko thèm để ý thì chột dạ

Mấy ng' còn lại trong căn phòng dần trở lên u ám

-Con đừng lo, người này con cũng quen đó !

Nó nghi hoặc nhìn mẹ mình

-Người đó là Dương Khánh Thiên !

Mấy chàng trai ngán ngấm nghĩ, đã nhiều tình địch rồi lại còn xuất hiện thêm một tên nữa ? Toàn đối thủ đáng gờm !

Nó nhớ hồi nhỏ, mẹ nó chưa cưới dưỡng thì có quen một anh chàng tên Khánh Thiên. Thường hay gọi là Thiên ca ca, ngày nào cũng nhõng nhẽo đi theo Khánh Thiên. Nhớ lại cũng thấy mình Xấu hổ quá !

-Chỉ là Khánh Thiên muốn gặp mặt con.

35. Chương 33 : Thiên Ca Ca Vãn Vạy

-Lâu ko gặp em ! __ Chàng trai phong độ, ôn nhu mới nó ngồi

Nó cảm ơn rồi ngồi xuống đối diện Khánh Thiên. Tối đó nó mặc đầm ngắn, tóc uốn được buộc cách điệu

-Em ngày càng duyên dáng nhưng anh thích em lúc tr'c hơn !

-Do mẹ em thôi ! Anh biết rồi đấy, khi cưới được, mẹ em tha hồ tung hoành, lúc nào cũng có ng' chống lưng !

Nó chỉ biết cười khổ. Cách đó 3 bàn, trong một góc khuất có 6 chàng trai đeo kính bịt khẩu trang

-Mấy cậu nghĩ như vậy có ổn ? __ Phong Đằng thắc mắc

-Họ ko nhận ra đâu !

Nó cười, ko hề đề phòng

-Thiên, anh dạo này cũng ko tệ a

--Thanks em !

Nó hài lòng, Thiên vẫn ko hề thay đổi, vẫn hài hước như tr'c kia.

-Mẹ còn sợ em ế chứ ! __ Nó vừa cắt bít tết vừa cười khổ

-Vậy em cưới anh là được !

Lời nói của Khánh Thiên làm nó mắc nghẹn, ho khụ khụ. Khánh Thiên lại gần đưa cốc nước rồi vỗ vỗ lưng nó.

-Em ... nhà vệ sinh ! __ Nó cố gắng đi về phía nhà vệ sinh nhưng bị Khánh Thiên bồng lên rồi phi thẳng vào toilet.

-Thiên Thiên, đây ... là nhà vệ sinh nữ !

Mặt Khánh Thiên vẫn lạnh băng nhưng tai thì đã đỏ lựng lên rồi. Nó cười rồi nhanh chóng cùng anh đi ra ngoài.

-Các anh ở đây làm gì vậy ?

Vương Tử, Vũ Phong, Phong Đằng, Đại Vỹ và Từ Vũ cười hì hì. 5 người nhìn Khánh Thiên bằng con mắt dò xét.

-Thiên, lâu ngày rồi mới gặp cậu, dạo này cũng vẫn mặt dày như vậy nhỉ !

-Phong, cậu cũng vậy nhỉ ! __ Thiên ghé vào tai Vũ Phong khích tướng __ Cậu còn thích Lê Dĩnh đúng không ?

Tai Vũ Phong đỏ bừng lên

-Đi thôi, Lê Dĩnh ! __ Nó thấy vui vui, xách giày cao gót chạy theo Khánh Thiên. 5 người còn lại cuống quýt đuổi theo.

-Khánh Thiên, tôi mà bắt được cậu thì cậu chết với tôi ! Aaaaaaaaaaaaa

Kết quả 5 anh chàng của chúng ta ngã dúi dụi vào nhau. Hình tượng đã bị phá hoại hoàn toàn.

Nó cùng Khánh Thiên chạy lên lên xe rồi phóng mất, để lại những tiếng chí chóc đằng sau.

36. Chương 34 : Cuộc Chiến Sexy Của Lệ Dĩnh

MC giới thiệu những thí sinh tham gia cuộc thi tuyển người đi dự thi hoa hậu thế giới. Khi đến một cô gái mặc bikini 2 mảnh màu đen tuyên đi ra thì 6 chiếc cốc thủy tinh ở dưới đồng loạt vỡ nát. MC khóe môi giật giật nhưng vẫn cười cười giới thiệu cô gái đó :

-Đây là thí sinh thứ 62, tên là Dương Vy, 18 tuổi. Số đo 3 vòng lần lượt là 90 – 63 – 92.

Không khí bên dưới từ thềm thường thân hình chuẩn, nóng bỏng của cô gái đó thì phía dưới, 6 chàng trai có máu mặt thì hằm hằm, giống như muốn nuốt trọn cô gái đó.

Lần này nó đóng vai Dương Vy để thăm dò một tổ chức buôn người đội lốt tìm người thi hoa hậu. Nhưng do tổ chức được nhiều người chống lưng lên rất khó vạch trần. Nó cười khổ đến chỗ 6 chàng trai rồi giờ tay suýt nhẹ khiến mọi người bên dưới điên đảo.

-Tại sao mấy cậu lại ở đây ? _ Vũ Phong liếc nhìn 5 chàng trai còn lại.

6 chàng trai này tuy đẹp trai, khí thế ngút trời nhưng mọi người không dám nhìn, cũng chẳng dám lại gần. 6 chàng này đều là những người không nên động vào trên thế giới vì họ quá nguy hiểm. Nhưng có một huyền thoại về một cô gái khiến 6 chàng trai phải theo đuổi. Cô gái đó có vẻ đẹp khuynh nước khuynh thành.

-Tôi được mời đến đây thì có sao không ? _ Khánh Thiên nhếch mép

-Tôi là đồng nghiệp, đi theo là đương nhiên thôi ! _ Phong Đăng

Chỉ có Đại Vỹ và Vương Tử im lặng thâm trầm, không nói cũng biết 2 người đang rất muốn móc mắt mấy người nhìn nó.

‘ Vòng gửi xe ’ tuyển chọn 200 thí sinh có ngoại hình khá trở lên. Vòng tiếp theo cũng là vòng cuối cùng. Vòng này tuyển 20 thí sinh xinh đẹp nhất. Những thí sinh còn lại cũng được đưa ra nước ngoài đào tạo.

Nó đi theo mấy thí sinh lên xe tải lớn. Một cô gái sợ hãi nhưng vẫn trấn an hỏi người đưa họ lên xe :

-Các anh đưa chúng tôi đi đâu vậy ?

-Cô em cứ bình tĩnh. Hàng ngon như vậy mà phải bán thì phí quá !

Mấy cô gái ngơ người. Cố gắng gào thét rồi tìm cơ hội thoát thì bị mấy tên đó tát không thương tiếc.

-Đánh một cô gái thì anh cũng không đáng làm người đàn ông.

Nó đá một cước giữa mặt tên đó.

-Chạy đi, mọi việc còn lại cứ để tôi lo.

Mấy cô gái như cá gặp nước, thi nhau trốn ra khỏi đó. Mấy tên đó bị nó hạ đo ván.

-Con diêm này ! _ Tên này giờ súng, nó lộn nhào ra phía sau xe tải. Một loạt đạn bay tới.

Đây là K-14, mới nhìn sơ qua thì không thể biết nó là loại băng 8 viên hay 13 viên. Nó không dám mạo hiểm.

Một tiếng bốp lớn vang lên liền lúc tiếng gãy xương, rồi tiếng hét lớn vang lên. Nó ngó đầu ra thì thấy tên bắn mình bị Phong Đăng đá ngã quỵ dưới đất. Vũ Phong đưa nó một chiếc áo khoác. Giờ nó mới nhớ rằng mình đang mặc áo tắm. Thôi kệ, bây giờ không cần để ý đến chuyện đó.

6 chàng trai lần lượt giải quyết hết bọn chúng. Nó thầm cảm thán, đúng là tiện thật.

Khi mọi chuyện kết thúc, nó reo hò ầm ĩ :

-Em vừa tham gia rút thăm ! Trúng một chuyến đi Hawaii !

-Mấy người ? _ Cả 6 chàng thắc mắc, nhìn nhau ...

-1 người !

-

37. Chương 35 : Chuyến Đi Hawaii Và Những Tình Huống Oái Oăm.

Nó ngồi máy bay hạng sang. Chỗ VIP này được đặt hết chỗ còn lại bởi 6 chàng trai.

-Các anh ở đây làm gì ?

Nó bất mãn, muốn đi một chuyến tán trai. Ai ngờ còn dính vào 6 của nợ này nữa chứ ! Hu hu hu

-Bọn anh phải đi theo để bảo vệ em chứ !

Thôi kệ, đến đâu tính đến đấy !

Và thế là, thay vì mặc đồ bơi đi tìm nửa kia của mình, nó phải mặc chồng thêm một áo khoác lớn có mũ. Hậm hực nhìn 6 tên đi cùng mình, mình ăn ở tốt như vậy mà ! Ông trời ko có mắt !

[Ông trời : Nó mắng ta ? * khóc *

Tg : Ông đừng trách chị ấy, người có mà ko biết hưởng ko có tội !]

Nó nhẹ nhàng trốn xuống dưới biển. Hàng loạt các cô gái ở đó đổ xô vào 6 chàng nhà ta khiến họ ko thể để ý đến xung quanh nữa ! Nó thầm thở phào, may mà mình có mũ lưỡi trai !

-Có ai ko ?

Giọng một cô gái yếu ớt vang lên. Oa , một mỹ nhân ! Nó đến gần thì mới biết cô gái đó bị trôi mất áo tắm, nhưng nhìn lại quyền rũ vô cùng.

-Mặc đi ! _ Nó không ngần ngại cởi áo khoác ngoài khoác cho cô gái đó.

Cô gái độ bị ‘ phong độ’ của nó làm cho đổ mặt, xì máu mũi phải đứ đứ đi ‘cấp cứu’. Nó nhún vai coi như không liên quan rồi xuống biển tắm. Nước mát lạnh khiến nó chẳng muốn lên bờ nữa ! Đã quá đi !

Làn nước như vuốt ve làn da trắng sứ của nó. Sau khi hết oxi nó mới ngoi lên, vuốt đống tóc ra sau, khuôn mặt có chút thỏa mãn.

-Cô gái đó xinh thật đấy ! _ Một người trên bãi cát nhìn thấy thì khen ngợi không hết. Những ánh mắt hướng về phía nó – cô gái mặc bikini màu trắng có bèo nhún cùng màu trước ngực vô cùng quyền rũ.

-Cô em ... _ Nó đi nên thì bị ba tên chặn lại định rủ đi chơi, ai ngờ chưa kịp nói hết câu đã bị 6 chàng chặn đứng lại.

-Biến ! _ Cả 6 người cùng đồng thanh.

-Chúng ta đi ăn thôi ! _ Nó dẫn đầu đoàn quân tiến đến một chòi nghỉ rộng bán đồ ăn gần đó. Cả bọn vào chưa đầy 5 giây, cả quán chật ních. Nó thầm nghĩ chắc chủ quán phải cảm ơn 6 chàng trai đi bên cạnh mắt thôi .

-Kem vali lớn !!!

Chỉ có điều đợi nửa tiếng vẫn chẳng có ai mang ra cả, đợi dài cổ liền đi vào xem. Nó mới biết chủ quán là nữ, cực kì nóng bỏng. Nhưng bây giờ đông quá, thiếu nhân viên, đang tìm người, lương một buổi là 100 USD chưa kể tiền boa. Điều này khiến nó sáng mắt kéo theo 6 người vào cùng làm.

Từ quán bình dân thành ra host club luôn.

- Anh Đại Vỹ ~ _ Một cô gái bịt miệng, mặt đỏ ửng

-Phong Đăng, bàn 3 gọi cậu kìa !

-Từ Vũ, bê đồ ăn đến bàn số 10 !

-Vương Tử, bàn số 12 gọi phục vụ.

-Khánh Thiên, bê nước ra bàn số 2 đi !

- Vũ Phong, đây là thực đơn của bàn 3, bàn 9 và bàn 21.

-Lệ Đình ! Bàn 1, 28, 15 gọi cậu đây !

6 chàng trai chạy qua chạy lại, Vũ Phong thì nấu hết thứ nọ đến thứ kia. Nó thì mệt phờ người. Tất cả nhân viên gồm bảy người bọn nó, chị chủ quán, 3 nhân viên quét dọn và 2 nhân viên chạy bàn.

-Mệt quá ! __ Nó nằm sấp trên ghế sofa, Đại Vỹ tiện tay quạt quạt cho nó.

-Vậy mà em còn nhận ? __ Từ Vũ rất muốn nổi giận nhưng với nó thì không bao giờ.

Từ Vũ, Vũ Phong, Đại Vỹ, Vương Tử, Phong Đăng và Khánh Thiên chưa bao giờ nghĩ đến chuyện phải làm việc với mấy người con gái mê trai lại mệt đến như vậy!

-Các anh có tiền, em làm gì có cái gì, nghề nghiệp thì nguy hiểm, làm việc bất kể ngày đêm ! Em mà cười được đại, đại, đại gia thì chắc chắn em bỏ nghề ! __ Nó nhấn mạnh mấy lần chữ đại.

Cả 6 anh chàng nhà ta rơi vào trầm tư. Vũ Phong tiện tay bóp vai nó.

-Thoải mái quá a ~

38. Chương 36 : Trận Chiến Kiếm Tiền

2 ngày vất vả rồi cùng Từ Vũ, Vũ Phong, Đại Vỹ, Vương Tử, Phong Đăng và Khánh Thiên về nước. Điều làm nó thích thú duy nhất chính là đã một tháng tiếp mà không bị một ai trong 6 soái ca trên làm phiền. Cho đến khi xem một loạt bản tin trên ti vi :

“ Tôi là Tuy Diễm. Đây là kênh TAV của đài CXV. Tin mới nhất chính là cuộc tranh giành của các chủ tịch trẻ hiện nay vẫn đang ở hồi gay cấn. Chủ tịch Đại, Chủ tịch Vương, Chủ tịch Dương, Chủ tịch Từ đang tranh giành nhau làm Chủ tịch giỏi nhất, có tài và giàu có nhất ! Sau đây là cuộc phỏng vấn hi hữu, hiếm có của đài chúng tôi về 4 chủ tịch trên :

-Xin hỏi động lực đâu để các vị thành công trong khi còn trẻ như vậy ?

-Vì một cô gái ! __ Cả bốn người đồng thanh

-Ha ha ... __ Phát thanh viên cười khan hai tiếng

-Vậy các vị có thể nói bốn cô gái đó ra không ?

-Họ là một !

-Ý các vị muốn nói cô gái các vị vừa nói là cùng một người ?

-Đúng vậy ! __ Câu nói chắc nịch khiến nhiều khán giả thəm tiếc nuối.

-Vậy các vị có thể cho chúng tôi biết cô gái đó là ai ? __ Cô phóng viên tò mò

-Cô ấy chắc không muốn cho chúng tôi nói !

Cả hội trường xôn xao, cô gái lạ mặt mà mấy vị đó nói trở thành đối tượng bị truy đuổi. Những tờ giấy ‘ truy nã’ dính từ đầu thành phố đến cuối thành phố. ”

“ Đây là kênh ATV, tôi là Tiên Vi của đài truyền hình AnX. Đội trưởng Phong Đăng của đội điều tra đặc nhiệm đã liên tiếp lập những chiến công hiển hách, dữ dội nhất. Đội trưởng Phong Đăng đang được cân nhắc lên chức. Sau đây là cuộc đối thoại với Đội trưởng Phong Đăng :

-Sau bao nhiêu lâu lặng tiếng, cuối cùng anh cũng xuất hiện vậy lý do vì đâu ? _ Phóng viên cực kì hào hứng gọi

-Thật ra có một cô gái để tôi cố gắng !

Cả hội trường nhìn nhau, lại có thêm một cô gái lạ mặt cần tìm rồi !”

“ Đây là nhà bộ trưởng tài chính bị nghi là ăn hối lộ đã bị một người lạ mặt vạch trần chứng cứ và có bằng chứng buộc tội. Ở hiện trường có chữ Vũ. Đây được mọi người xem là vụ án liên hoàn vạch trần những quan chức cấp cao phạm pháp của một người bí ẩn. Mọi người trong thành phố không biết người lạ mặt là ai nên rộ lên một phong trào tìm người vô cùng đông đảo.”

39. Chương 37 : Mặc Kệ Mấy Người - Lên Đường Đến Châu Âu

Nó giật mình, không ngờ 6 người bọn họ làm được nhiều như vậy a ~ Nhắc đến mới nhớ, bây giờ phải đến chỗ làm xin nghỉ việc và đến chỗ mấy người xem chuyện vui cái đã !

oOo

Nó đi đến phần mộ của Ánh Khiết lau bụi và nhỏ cỏ quanh đó.

-Ánh Khiết, mình đến thăm cậu đây ! _ Nó quỳ xuống trước bia mộ, tay vỗ nhẹ vài cái giống như hồi còn sống nó hay vỗ vai động viên cô.

-Hắn ta chắc chắn sẽ không thể ra tù đâu ! Cậu có hài lòng ?

-Mình xin lỗi, nếu nhanh hơn một bước thì chắc cậu sẽ không chết ! _ Sóng mũi nó cay cay

-Ha ha ha ... Mình đọc thoại trông ngốc ghê thật Tạm biệt, mình sẽ tới thăm cậu sau !

Nó đi đến chỗ làm, đưa đơn xin nghỉ việc đến cho chị trưởng phòng. Chị trưởng phòng chỉ hỏi thăm dăm ba câu, tránh động đến Ánh Khiết .

-Chị Phương, Ánh Khiết có nhận được huy chương hay không ?

-Có !

-Cậu ấy thực sự rất ngu ngốc !

Chị Phương biết rõ tình cảm của Ánh Khiết và nó. Nhưng Ánh Khiết thật sự cực kì ngu ngốc , tình yêu đó đâu đáng để cô theo đuổi !

Nó ra về, tâm trạng có chút xuống thấp. Vừa ra khỏi thì gặp ngay Phong Đăng hỏi hỏi làm việc.

-Anh Đăng, anh Đăng

-Lệ Dĩnh, anh có chuyện gấp không thể chơi với em đâu ! Lần sau anh chơi với em a

~ Phong Đăng đi luôn chưa kịp cho nó phản bác. Nó hậm hực đi đến công ty Đại Vỹ. Đứng trước cửa công ty Đại Vỹ, nó thở dài.

-Cô tìm ai ? _ Cô tiếp tân nghiêm túc hỏi

-Tôi tìm Đại Vỹ !

-Cô có hẹn trước ?

-Cứ gọi điện nói cô gái tên Lệ Dĩnh đến tìm !

Cô tiếp tân làm theo lời nó thì chưa đến 2 phút, một chàng trai đeo kính bước đến gần, ai gần đó đều kêu một tiếng chủ tịch, hai tiếng chủ tịch.

-Lệ Dĩnh, em đến đây làm gì ?

-Em không biết anh lại cực nhọc như vậy !

-Em biết thì bây giờ đi về đi !

-Anh ... Anh đuổi em ? _ Nó giả vờ khóc

-Anh không có, hay là để bao giờ xong rồi thì anh sẽ dẫn em đi chơi a

~ Nó chả thèm nghe, đi luôn. Mọi người thì giật mình, cô gái này cá tính à nha. Chủ tịch như vậy còn tỏ ra giận dữ ?

Nó đi hết công ty nọ đến công ty kia thì mấy chàng trai đều từ chối vì bọn họ bận việc. Nó hậm hực đi về thì gặp ba mẹ.

-Ba mẹ sao lại ở nhà vậy ?

-Định về thăm con nhưng chốc nữa lại đi du lịch Châu Âu, con có đi không ?

Mấy tên kia không chơi với nó thì nó cũng đi chơi luôn. He he he

oOo

Sau hai hôm làm việc cật lực, Đại Vỹ, Vương Tử, Từ Vũ, Phong Đằng, Vũ Phong và Khánh Thiên cầm quà và hoa đến trước cửa nhà riêng của nó. Sáu tên mãi mới thu xếp được công việc vậy mà trong nhà không hề có bất cứ người nào.

Trong nhà có một tờ giấy ghi chú :

“ Em đi du lịch Châu Âu với ba mẹ. Các anh nếu đọc được tờ giấy này thì em đã đi rồi. Bởi vì các anh không hề để ý đến em, nếu có lần sau đừng hòng các anh có thể nhìn được mặt em ! Và thời gian đi là chưa được biết đến ! Ha ha ha ...”

Đầu 6 chàng đầy hắc tuyến. Mỗi người trong đầu đều nghĩ mình đã có tận 5 tình địch rồi, ai biết đâu được lần này nó đi lại tìm thêm về được mấy người thì khổ.

6 anh chàng thoát cái biến mất nhưng đích đến chính là những nơi ở Châu Âu, lần này mò kim đáy biển cũng phải lần ra !

Sau đó, hàng loạt bản tin lan truyền khắp nơi :

“ Đây là tin gây sốt hiện nay. Theo như kiểm chứng và những thông tin được điều tra thì biết Chủ tịch Đại, Chủ tịch Vương, Chủ tịch Dương, Chủ tịch Vũ, người bí ẩn để lại kí hiệu Vũ và Đội trưởng Phong Đằng đội điều tra đặc nhiệm thành phố đều lên đường đến Châu Âu. Lý do vì cô gái mà thành phố đang lùng sục.”

Hay là 6 người hợp sức làm ăn, thời gian sắp tới sẽ không tranh giành nhau mà đi tìm cô gái đó.

Sau tin này, thành phố dậy sóng, cô gái nào trong thành phố cũng thành đối tượng bị điều tra. Bất kì ai đều bị sấm soi từ già đến trẻ. Các nước Châu Âu cũng thế, những khách du lịch đều bị người khác dòm ngó vì muốn nhờ may gặp được cô gái may mắn đó.

40. Chương 38 : Đám Cưới Bất Ngờ - Khó Đoán

Khi mọi người đi tìm thì lúc ấy nó đã về rồi ! Nó bước vào nhà thì thấy Vũ Phong đợi ở cửa.

-Anh Phong, anh ở đây chi vậy ?

-Em biết anh lo lắng như thế nào không hả ?

-Thì em ...

Vũ Phong tiện tay ôm eo, đặt nụ hôn đầy ngọt ngào xuống môi nó

-Anh ... anh

-Anh làm sao ? Anh yêu em không được sao ?

Nó mặt đỏ tía tai, chỉ biết lấy tay che mặt đang đỏ như quả gấc ấy . Vũ Phong đắc thắng, xem ra anh đã đi trước một bước rồi a

Khi những chàng trai tìm kiếm hết sức rồi thì mới bỏ hi vọng về nước mới nhận được thiệp mời cưới. Chú rể là Vũ Phong và cô dâu là LỆ DĨNH !

Điều này khiến ấy chàng vô cùng kinh ngạc, thất thần tham gia. Nó mặc váy cưới trắng, duyên dáng bước trên lễ đường, tóc búi cao, vài sợi tóc rơi xuống vô cùng quyến rũ.

Thì ra là trong thời gian đi tìm nó, Vũ Phong đã thừa cơ tiến tới. Hai người yêu nhau rồi quyết định cưới. Khi chuẩn bị lên xe hoa, nó tung hoa cưới.

-Mọi người chuẩn bị a

~ Mấy cô gái chưa chồng đều háo hức, nhảy lên tranh giành nhau. Nó tung lên thì một cô gái nhỏ nhắn, khuôn mặt non nớt bắt được.

-Sính Đình, chị rất mong được dự đám cưới của em a

~ Nó đi tuần trăng mật cùng với Vũ Phong trong sự tiếc nuối của 5 chàng trai còn lại.

41. Chương 39 - Ngoại Truyện 1 : Đại Vỹ Từ Ra Cuộc Đời ... Tự Do

Sính Đình là cô gái nhút nhát vô cùng. Cô là em họ của Lệ Đình, cùng bốn đứa bạn lên dự đám cưới của chị họ.

-Sính Đình a~ Mình sắp được ăn cưới của cậu rồi a

--Mình Tinh, cậu đừng trêu mình !

-A ... __ Sính Đình va phải Đại Vỹ liền rớt rít xin lỗi.

-Cô đi đứng kiêu gì vậy ? __ Từ Vũ bị Đại Vỹ giẫm vào chân gắt lên

-Cô ấy không cố ý, anh làm gì mà căng ! __ Minh Tinh chống nách, vênh mặt

-Căng đét ! __ Tiểu Yến cảm thán

-Đúng a ~ __ Phong Đằng gật đầu

-Trường Vi, cậu đừng can thiệp ! __ Cô gái Trường Vi giữ chặt Minh Tinh lại

-Xin lỗi mấy anh, em là Tần Ngọc !

Mọi người làm quen với nhau nhưng Minh Tinh và Từ Vũ cứ cãi nhau chưa một hồi dừng lại. Mấy người còn lại hẹn nhau đi chơi mấy buổi.

Và từ đó, một tình bạn chớm nở.

-Cậu thấy Sính Đình và Đại Vỹ có vẻ hợp nhau đó chứ ! __ Minh Tinh nhai nhào nhào đồ ăn vừa được đưa lên.

Nhìn Sính Đình ăn từ tốn nhẹ nhàng nhưng có vẻ hơi sợ sợ những người con trai bên cạnh.

-Sính Đình mắc bệnh sợ con trai nên có thể nói Đại Vỹ là một người đặc biệt a ~ __ Tiểu Yến giải thích

Minh Tinh kéo Từ Vũ nói muốn đi bồi tình cảm. Tiểu Yến thì cùng Phong Đăng đi ăn kem. Tường Vi cùng Vương Tử đi shopping. Tần Ngọc cùng Khánh Thiên thì đi chơi game. Bây giờ chỉ còn Sính Đình và Đại Vỹ ở lại.

-Để anh lau cho em ! __ Đại Vỹ dùng khăn giấy lau đồ ăn vương lại trên khóe miệng của Sính Đình.

-Cảm ơn anh !

Mọi người nhìn hai người , Sính Đình như tiểu bạch thỏ ngây thơ còn Đại Vỹ như sói gian manh giăng bẫy thỏ.

Sính Đình thực sự quá ngây thơ a ~ . Nhiều lần cô bị người tax in số nói có chuyện thì còn tiện liên lạc cô cũng cho. Nhiều người hẹn đi chơi vì lý do ngớ ngẩn như cho vui cô cũng đồng ý. Vì thế mà cô mới dấn thân vào ngành thiết kế.

Bắt đầu từ lúc Đại Vỹ gặp Sính Đình lần đầu, ngày nào cũng đưa Sính Đình đến công ty khiến nhiều người công ty Sính Đình vô cùng ngưỡng mộ và ghen tỵ.

-Hôm nay anh tặng ca, em tự về nhé !

-Dạ vâng !

Sính Đình ngoan ngoãn nghe lệnh. Thực sự là mới quen nhưng Đại Vỹ vô cùng bá đạo. Cô đã sợ người khác giới, anh lại còn không cho cô đến gần người nào ngoài anh. Chẳng lẽ cô phải sống trong sự sợ hãi người khác giới hoài ?

-Cảm ơn anh đã đưa em đi ! __ Sính Đình nghĩ Đại Vỹ đã vì mình rồi thì mình cũng nên đi đợi anh một buổi cũng không có gì quá đáng. Chỉ có điều người đưa Sính Đình đi là đồng nghiệp nam cùng phòng và Đại Vỹ ... đã nhìn thấy a

--Không có gì ! __ Đồng nghiệp đó cười cười rồi lái xe rời đi.

Sính Đình đi lên tầng 17 rồi hỏi anh thư kí:

-Chủ tịch có trong phòng không anh ? __ Cô rụt rè hỏi

Anh thư kí nhìn cô gái rụt rè, đáng yêu trước mặt mà có chút động lòng. Bảo sao chủ tịch lại yêu mến cô như vậy.

-Chủ tịch đang đợi cô trong phòng !

-Cảm ơn anh ! __ Sính Đình cúi đầu cảm ơn rồi hơi hào hứng chuẩn bị đẩy cửa đi vào

Cô nhìn thấy anh đang bóp bóp bả vai vì làm việc mệt mỏi liền tiến lại gần xem xét. Nhưng Sính Đình lại thấy chút hụt hẫng khi Đại Vỹ anh không hề chú ý đến mình.

-Đại Vỹ, em làm sai gì sao ?

-

-Anh ... __ Mắt Sính Đình rưng rưng, sống mũi cay cay , nước mắt trực trào.

Đại Vỹ thực sự không thể bơ cô được đành ôm cô vào lòng. Đại Vỹ lại mặt hơi đỏ nói :

-Người vừa nãy đưa em tới đây là ai ?

Sính Đình cười ngọt ngào, thỏa mãn thắc mắc. Hóa ra là Đại Vỹ ăn giám chua a

--Anh ấy chỉ là đồng nghiệp chỗ em thôi ! Để em giúp anh đỡ mệt !

Sính Đình nhanh nhẹn ra sau bóp vai cho Đại Vỹ hết sức chuyên nghiệp khiến mặt nhọc của Đại Vỹ vui đi phần nào. Đại Vỹ bắt đầu quyết tâm nói ra điều trong lòng :

-Em có đồng ý cưới anh không ?

-Cái gì cơ ? _ Sính Đình hoảng hốt. Tuy vui nhưng liệu có phải quá nhanh hay không ?

-Em thấy thế nào ? _ Đại Vỹ hồi hộp chờ đợi nhưng ngoài mặt cũng không thể hiện nhiều.

-Em ... em đồng ý !

-Vậy tuần sau chúng ta tổ chức đám cưới !

-Dạ ?

-Anh đã chuẩn bị trước rồi!

Sính Đình thực sự bất phục anh. Anh có thể đoán được những chuyện này thật sao ? Trong vòng một tuần đó, Sính Đình cùng Đại Vỹ thử hết váy này đến váy kia.

Ngày diễn ra đám cưới

Đại Vỹ tóc chải chuốt gọn gàng, mặc âu phục trắng, toàn thân một màu trắng toát nên vẻ oai phong đầy uy nghiêm. Sính Đình mặc áo cưới cổ cao pha lê hình thật Panda màu trắng, dài đến đầu gối vô cùng đáng yêu, đằng sau còn lộ cả phần lưng nồn nà.

Phong Đăng, Từ Vũ, Khánh Thiên và Vương Tử mặc vest đen làm phù rể. Còn Tiểu Yến, Minh Tinh, Tần Ngọc và Tường Vi thì mặc đầm phù dâu công chúa màu tím hồng.

Tất cả bọn họ đều làm mọi người trầm trồ khen ngợi. Phù rể thu hút phù dâu, phù dâu khêu gợi phù rể. Ai cũng đẹp.

2 người đi tuần trăng mật ở Pháp. Hai người đi nhưng để lại bốn mối tình cũng chuẩn bị nở hoa.

42. Chương 40 – Ngoại Truyện 2 : Minh Tinh Hóa Tiểu Bạch Thỏ - Từ Vũ Hóa Sói Già Ngây Ngô

Minh Tinh ngái ngủ, mắt nhắm mắt mở cho đến khi nhìn thấy khung cảnh vô cùng lạ lùng thì mới giật mình. Cô cố nhớ lại thì hóa ra tối hôm trước vì thất tình nên đi uống rượu, sau đó có ai đã đưa cô về. Cô nhìn lại mình, quần áo đã thay dù hơi xộc xệch. Từ Vũ lại còn mở cửa đi vào khiến Minh Tinh cực kì kinh hãi !

-Anh ... đồ biến thái ! Anh đã làm gì, đã nhìn thấy gì của tôi rồi ? _ Minh Tinh giữ chặt cổ áo, mặt đỏ ửng rồi chùn kín chắn.

-Cô giúp việc thay giúp cô rồi, cái người chết tiệt này tôi mà thêm nhìn ! _ Từ Vũ nói vậy nhưng thân hình của Minh Tinh thực sự quá hấp dẫn a ~ Tối qua anh công cô về mà thú tính nổi lên, may mà kiềm chế kịp.

-Híc ... _ Mặt Minh Tinh đỏ dan, khóe mắt ướt át. Minh Tinh cô đã thất tình mà còn gặp phải tình huống này nữa ! Cô ... muốn khóc a

--Đừng ... đừng khóc ! _ Từ Vũ quen với Minh Tinh luôn mạnh mẽ và hiếu thắng chứ không phải là ngoan ngoãn như tiểu bạch thỏ bây giờ nên có chút bối rối.

-Anh ấy có bạn gái rồi ! _ Vừa nói vừa khóc, Minh Tinh chùn kín chắn không muốn cho Từ Vũ nhìn thấy.

Từ Vũ chỉ biết ôm cô để an ủi. Cô chợt nảy nở một cảm giác mà chính mình cũng không nghĩ tới. Đúng như người ta nói, con gái thường bị cuốn hút bởi những cử chỉ quan tâm nhỏ nhặt nhất!

Từ đó trở đi, lúc nào Minh Tinh cũng quần quýt bên cạnh khiến Từ Vũ có chút bất tiện.

-Em đừng theo anh nữa được không ? _ Minh Tinh mất ba mẹ từ nhỏ, cô nhất định chuyển sang nhà anh khiến anh không thể từ chối. Nhưng bây giờ anh chỉ có yêu cầu nhỏ nhoi này mà thôi !

-Anh không thích sao ?

-Như vậy em có biết phiền lắm hay không ? __ Từ Vũ cũng có tình cảm với cô nhưng anh ngại, phong độ của một thằng đàn ông sẽ như vậy mà mất đi mất. Anh kiêu ngạo không muốn thừa nhận nhưng không thể từ chối sự quan tâm của cô. Chỉ là anh sợ cô chỉ coi anh là người thể thân mà thôi !

-Em xin lỗi !

Sáng hôm sau hỏi cô giúp việc thì biết Minh Tinh đã đi từ sớm, điều này khiến Từ Vũ có chút hụt hẫng. Cô là sinh viên khoa Mỹ thuật năm cuối. Có thể nói Mỹ thuật là đam mê từ nhỏ, là ước mơ cô đã và đang theo đuổi. Anh lén lút theo dõi cô trên đường về. Đường xa như vậy mà cô đi bộ ? Hay cô muốn tránh mặt anh ?

Anh từ xa nhìn cô, ánh mắt cô ánh lên một chút buồn man mác, từ khóe mắt hơi ướt, sau đó là giọt nước mắt rơi xuống nhưng cô mạnh mẽ lau đi. Cô buồn cười, càng lau nó càng rơi xuống, xem ra cô lần nữa thất tình rồi ! Cô nghĩ thầm trong lòng.

-Lên đi ! __ Chưa thềm nghe Minh Tinh nói anh đã kéo cô lên xe. Không khí trong xe có chút xuống thấp

-Làm sao vậy ?

Cô im lặng.

-Em rốt cuộc phải nói thì anh mới biết chứ ! __ Từ Vũ dừng xe tại một chỗ trống rồi quay ra nhìn cô

Cô tiếp tục im lặng.

-Nếu em có chuyện buồn phải nói với anh chứ !

Cô một lần nữa im lặng khiến Từ Vũ không tìm được mà hôn cô mãnh liệt. Anh cảm giác được đôi môi ẩm ướt đó, có chút mặn mặn của nước mắt. Anh đưa lưỡi vào quấn quýt mà luyến tiếc không muốn dời đi. Cô quên cả khóc, mặt mũi cứng đờ không biết nên phản ứng ra sao cho đến khi hít thở không thông anh mới buông tha cho cô. Cô lại càng khóc ta hơn.

-Anh ... anh xin lỗi Anh không kiềm chế được !

-Em ... Em yêu anh ... __ Cô vừa nói vừa sợ. Sợ anh sẽ từ chối tình cảm này của cô. Sợ anh tưởng chính mình là thể thân mà khinh thường cô. Cô sợ, sợ rất nhiều.

-Ha ha ha __ Từ Vũ cười vang. Hóa ra là vậy ! Anh kiêu ngạo nhưng cũng phải cúi đầu trước cô gái trước mắt rồi !

-Anh cũng rất rất yêu em ! __ Từ Vũ ôm lấy Minh Tinh vào lòng.

Đám cưới của chỉ có chú rể và cô dâu, chu du khắp nơi. Mọi người thực sự bái phục cặp đôi này. Đám cưới chẳng cần tổ chức mà lại đi tuần trăng mật rồi. Haizzzz

43. Chương 41 – Ngoại Truyện 3 : Đám Cưới Còn Lại A ~

Tiểu Yến mặc mix quần sooc denim với áo sơ mi trắng buộc vạt đi tung tăng trên phố. Tiểu Yến thả mái tóc hơi xoăn phần đuôi. Cô là người vô cùng cá tính, trẻ trung.

-Cướp ! Cướp ! __ Tiểu Yến giật mình khi nghe thấy tiếng hô cướp.

-Cầm giúp tôi ! __ Tiểu Yến đáp túi xách cho người bên cạnh. Tiểu Yến chỉ thấy người đó quen quen nhưng vì đang bận nên không thể nhìn kĩ.

Tiểu Yến chạy theo tên cướp ăn mặc kín đáo đang chạy bán sống bán chết. Tiểu Yến là nhân viên công sở nhưng thường ngày đều tập thể dục và hoạt động thân thể nhiều nên có thể coi là dẻo dai.

-Á ! __ Tên đó bị Tiểu Yến nhảy lên người, đè xuống dưới đất, tay bẻ ngoặt ra sau. Tiểu Yến giật lấy cái túi từ tay tên cướp đưa cho cô gái bị cướp vừa hối hả chạy tới.

cách Chàng trai mà Tiểu Yến nhờ cầm túi hộ lấy còng, còng tay tên cướp lại.

-Phong Đăng !

-Em thật sự tùy tiện, nhờ anh cầm túi em đi mất thì sao ?

-Hi ... Em quên !

Phong Đăng lắc đầu cười. Chỉ có điều Tiểu Yến không biết từ bao giờ mà mu bàn tay đã chảy máu. Cô nghĩ chắc là vừa nãy nhờ tay quệt vào vật gì hơi sắc. Cô liếm nhẹ vết máu rồi lấy băng cá nhân từ trong túi xách dán vào.

-Em cũng chuẩn bị đầy đủ nhĩ ! __ Phong Đăng cười trêu trọc

-Tại em cũng hay bị như vậy nên chuẩn bị đầy đủ là điều đương nhiên ! __ Tiểu Yến cười cười gãi cổ

Phong Đăng cùng Tiểu Yến đi dạo phố. Tiểu Yến đi vào một siêu thị nhỏ mua đồ uống thì gặp một tên vô cùng bất bình thường.

-Tất cả đứng yên ! __ Tên bất bình thường bịt kín mặt mũi, áo khoác kín đáo giơ súng chĩa quanh khu thu ngân.

-Lấy tiền bỏ vào túi cho tôi. Còn những người khác ngồi vào góc tường kia ! NHANH ! __ Tất cả mọi người sợ hãi tiến vào góc tường.

Tên cướp đó chĩa súng vào chị thu ngân khiến chị tay run run cầm tiền nhét nhanh vào túi.

-Cảnh sát đây ! Đầu hàng đi, cảnh sát đã bao vây khắp siêu thị này rồi ! __ Phong Đăng một tay giơ súng chĩa về phía tên cướp, một tay giơ bằng cảnh sát.

-Mày ... Nếu chúng mày định làm gì ta sẽ giết cô ta ! __ Tên cướp vớ đại một người. Người đó là ... Tiểu Yến của chúng ta a ~

Tiểu Yến nhân cơ hội tên cướp sơ hở mà đã cổ tay tên đó. Tên đó bắn trúng bả vai Tiểu Yến nhưng ngay lập tức bị Phong Đăng khóa tay lại.

Kết quả là Tiểu Yến phải ở viện một tháng để theo dõi và Phong Đăng chính là người chăm sóc. He he Ở bên nhau lâu chắc chắn sẽ nảy sinh tình cảm a ~ .

Đám cưới của Khánh Thiên và Tần Ngọc, Vương Tử và Tường Vi, Tiểu Yến và Phong Đăng được tổ chức vào cũng một ngày. Và họ cùng đi du lịch ở Anh và Ấn Độ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/aizzz-em-khong-muon-chon-lua>